

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenanej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie
reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť
drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu
zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 1

Nasleduje vypočutie kandidátok s tým, že až po vypočutí oboch kandidátok sa bude hlasovať prostredníctvom hlasovacieho lístka, to vám potom podrobnejšie vysvetlí predseda volebnej komisie, keď príde k tomuto aktu. Zároveň v zmysle § 27, b, ODS. 2 zákona č. 185 z roku 2002 o Súdnej rade a v záujme zabezpečenia rovnakých podmienok na prezentáciu jednotlivých kandidátok prosím, aby kandidátky nesledovali LinkedIn stream vypočutia a kladenia otázok s tým, že aj kancelária Súdnej rady zabezpečila, že v priestore, kde kandidátky čakajú, bude stream vypnutý. Uvedte prosím do zasadacej miestnosti danú jelinkovú budíkovú.

Dobrý deň, vítam ťa, pani kandidátka.

Odovzdávam slovo za účelom prezentácie s tým, že táto prezentácia by nemala presiahnuť 20 minút a po nej bude otvorená rozprava s otázkami. Nech sa páči.

Rečník 3

Ďakujem veľmi pekne za slovo, vážená pani predsedníčka, vážená pani podpredsedníčka, vážené členky a členovia Súdnej rady. V prvom rade cítim potrebu poďakovať navrhovateľom za dôveru, ktorú do mňa vložili, že som navrhnutiahodná a už len to, že tu sedím, pre mňa znamená a nechcem, aby to vyznelo ako klišé veľa a verím, že dôveru týchto navrhovateľov svojou prezentáciou a následne odpoveďami vo vypočutí nesklamem, taktiež si dovoľm z tohto miesta okrem navrhovateľov poďakovať aj mojej rodine, ktorá, vďaka ktorej v podstate som cítila podporu, aby som sa o tento post uchádzala, pretože vzhľadom na to, že sa jedná o post v zahraničí v medzinárodných štruktúrach bez podpory rodiny, v zásade žiaden kandidát si na túto stoličku by sa sadnúť nemohol. Úvod? Vnútroštruktúru mojej prezentácie som sa rozhodla vlastne nastaviť tak, že okrem základných informácií, ktoré budem hovoriť v headlinoch, sa predstavím členom Súdnej rady a teda aj verejnosti zo štyroch rôznych pohľadov nazerania na to, ako som pracovala s judikatúrou SLP z pozície advokáta, sudcu, člena Súdnej rady a fyzickej osoby, občana, ktorý realizuje slobodu prejavu, či už publikačnou činnosťou alebo prednákovou činnosťou. A závere by som chcela poukázať aj na to, kde vidím nejaké výzvy v ľudskoprávnej rovine, motiváciu a aj to, aký vnútorný vlastne prieskum ľudskoprávneho hľadiska a situácie som vykonala v rámci prípravy na toto vypočutie, na základe stretnutia s verejným ochrancom práv, aby som vedela už v tomto štádiu identifikovať, kde nás ľudskoprávneho hľadiska tlačí topánka na vnútroštatnej úrovni, čiže pristúpim k naplneniu tejto štruktúry.

Spomínané čísla Han 26 rokov právnickej praxe, možnože viacej 18 rokov, advokát, 5 rokov sudca 3 roky prípravná lehota byť, stať sa advokátom. Ovládam 2 cudzie jazyky, anglický a francúzsky, dovoľila som si navrhovateľom predložiť potvrdenie o tom, že som vykonávala advokátsku právnickú prax v anglickom a francúzskom jazyku. Niekoľko rokov ma to živilo, považovala som to za potrebné preukázať, bola som zapísaná v zozname frankofónny advokátov, ktoré viedlo francúzske veľvyslanectvo na území Slovenskej republiky v Bratislave. Vzhľadom na to, že výučbu francúzskeho jazyka som započala po skončení vysokej školy, vysokú školu, som skončila s angličtinou a ruštinou, bohužiaľ, nemožnosť používať ruského jazyka a znamenala, znamenala pre mňa, že týmto jazykom momentálne na aktívnej úrovni neovládam.

Pustila som sa, neovládam ho, pustila som sa do francúzštiny, 10 alebo 11 rokov som išla level po levely na francúzskom inštitúte v Bratislave, pretože tento jazyk považujem za 1 z daj malebnejších jazykov v rámci Európskej únie. Taktiež ešte k tým číslam 4× za 5 rokov, čo som sudkyňa, bola preverená moja sudcovská spôsobilosť pomerne dôkladným spôsobom, absolvovala som hromadné výberové konanie, výberové konanie 2× psychologický posudok, 2× hodnotenie hodnotiacou komisiou, mám advokátsku správcovskú skúšku, t. zn. odpustenie justičnej skúšky som nebola povinná nejakým spôsobom žiadať, čiže z tohto pohľadu považujem si, dovoľím teda neskromne ako považovať tú podmienku, ktorá je uvedená vo vyhlásených voľbách, že jeho morálne vlastnosti dávajú záruku, že funkciu sudcu bude riadne vykonávať? V tomto smere?

V podstate moja nejaká obhajobná alebo predstavovacia reč nebude vedená, pretože predpokladám, že keď som bola 4× preverená moja sudcovská spôsobilosť a taktiež, že jednoducho k tejto téme sa nemusím nejak osobitne vyjadrovať, pokiaľ teda nevznikne v rámci rozpravy k tomu potreba, štvorstupňové predstavenie mojej osoby, práca s dohovorom a judikatúrou SLP ako advokát. Rozdelila som si to vnútorne na 2 kategórie, na vnútroštátnej úrovni a na medzinárodnej úrovni a na medzinárodnej úrovni som sa venovala medzinárodným únosom maloletých detí, t. zn. neoprávneným premiestnením maloletých detí. V podstate ja som fungovala ako frankofónia advokát na Slovensku, bola som zapísaná aj v zozname, teraz neviem, či to bolo ambasády v Paríži alebo Ministerstva spravodlivosti, t. zn. že francúzski štátni občania alebo firmy, ktoré mali, ktorí mali potiaže s medzinárodným prvkom a bol involvovaný aj slovenský právny poriadok, ma kontaktovali a v spolupráci s francúzskymi advokátmi, niekedy aj teda advokátmi iných krajín, napr. si pamätám, spoluprácu s anglickou advokátskou kanceláriou sme riešili, či už teda rodinnoprávne alebo obchodnoprávne, ale aj otázky medzinárodných únosov maloletých detí, kde musím povedať, že v tom čase judikatúra SLP nebola takým spôsobom alebo my sme ju nejakým spôsobom tak nevnímali, aby tak, ako sa vyvinula aktuálne, kde tie vlastne participačné práva dieťaťa sú stanovené tak, že zvykne Európsky súd pre ľudské práva sa striktne pozerať na to, aby v konaní o návrate maloletého do krajiny vlastne obvyklého pobytu alebo pôvodu, aby bolo maloleté dieťa vypočuté alebo braných.

Zreteľ na jeho názor. Musím povedať, za mojich čias nejakých 10, možno viacej rokov dozadu to tak nebolo a považovala som to za správne, pretože otázky medzinárodných únosov maloletých detí boli veľmi emocionálne a teda náročné a v podstate neviem si predstaviť, aby slovenský súd, ktorý v tom čase a myslím, že to platí stále podľa Haagskeho dohovoru, mal rozhodnúť do šiestich týždňov, aby vlastne maloleté dieťa, ktoré sa stalo rukojemníkom dvoch dospelých osôb, ktorí sa nevedeli dohodnúť o tom, kde budú bývať, častokrát za tragických vybičovaných okolností, neviem si predstaviť, aby sa dieťa postavilo pred súd. Akokoľvek citlivo by súd k tomu pristupovalo, aby povedal, že chcú ísť k mame alebo k otcovi alebo si vyberajú medzi Francúzskom, Slovenskom alebo inou krajinou. Je pravda, že judikatúra SLP sa v tomto smere nejakým spôsobom vyvinula tak, že súd by sa mal pokúsiť vlastne to dieťa vypočuť alebo vypočuť si jeho názor. Treba to rešpektovať, ale ako vravím, za mojich čias som vlastne k tomuto túto judikatúru nejakým spôsobom sme aj v spolupráci s tými francúzskymi advokátskymi kancelárkami sme to takto si nevysvetľovali.

Taktiež je potrebné povedať, že v tom čase, ale to sa netýkalo slovenského prípadu, ale participovala som na takej v podstate právnej analýze, ktorá sa vo Francúzsku vtedy rezonovala. Kauza Mannesson proti Francúzskej republike. Bolo to náhradné materstvo, Dominic Mannesson bol otec, teda bol manžel teda svojej manželky Silvie, samozrejme, a vlastne v Kalifornii uzatvorili zmluvu o náhradnom materstve s náhradnou matkou a on bol biologickým otcom, náhradná matka bola teda z Kalifornie, vrátili sa do Francúzska, narodili sa im 2 deti, dvojčičky, myslím, že dcéry a chceli vlastne sa zapísať na rodný list uvedených maloletých detí s tým, že Európsky súd pre ľudské práva, vtedy tam boli veľké debaty a následne v podstate nasledovala aj nejaká žiadosť Francúzskej republiky, resp. kasačného súdu, aby v druhom kroku vlastne bol zapísaný do rodného listu nielen otec, ale aj teda matka Silvia, pričom je potrebné povedať, že tento prípad skončil tak, že Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, nie je porušenie práva na súkromie alebo rodiny z pohľadu otca alebo z pohľadu matky, ale z pohľadu tých detí vzhľadom na to, že žili v právnej neistote, resp.

V kríze nedostatku určenia identity, vzhľadom na to, že tie 2 dcéry jednoducho boli v takom právnom vákuu a bola to aj otázka občianstva, či budú mať francúzske občianstvo alebo nie, toto sa vyriešilo v prvom kroku, prvom kroku bol zapísaný vlastne tento otec biologický, následne sa riešila aj matka a vo vzťahu k matke v podstate vtedy, v tom, v tom čase dalo poriadne stanovisko vlastne kasačnému súdu a francúzskemu Európsky súd pre ľudské práva v tom slova zmysle, že aj tu z pohľadu dieťaťa treba brať najlepší záujem dieťaťa na zreteľ, pretože môže sa stať, že otec zomrie alebo nejakým spôsobom bude potrebné riešiť, ja neviem, otázku dedenia, starostlivosti, právnej istoty tých maloletých detí, takže vtedy to stanovisko bolo dané, bolo to odporúčajúce, aby vlastne súd bral aj na toto zreteľ z vnútroštátneho pohľadu. Ako advokát som sa aj raz obrátila na Európsky súd pre ľudské práva, neúspešne.

Doteraz neviem, čo bolo problémom na Ústavnom súde som zastupovala vec, to boli klasické nebankovky, kde jednoducho klientka, fyzická osoba bola vo finančnej núdzi, zobrala si pôžičku zabezpečovacím prevodom práva, jednoducho zabezpečila byt, svoje bydlisko, kde bývala s manželom a za 4 00. 000 Sk a nehorázne úroky prišla o strechu nad hlavou v hodnote 1, 6 milióna korún. Na Ústavnom súde sme neboli úspešní vzhľadom na to, že medzičasom už vlastne tá nebankovka previedla uvedený byt na dobromyseľných nadobúdateľov, mladých manželov, ktorí si zobrali hypotéku a t d'. obrátili sme sa na Európsky súd pre ľudské práva neúspešne. Takže to bol môj taký vnútroštátny dotyk z hľadiska sudcu, tiež som si to rozdelila na 2 časti, samosudcovská a senátna agenda. Samosudcovskej agende s judikatúrou SLP. Som pracovala v prípade nariadenia prepustenia zo zaistenia, pretože ako iste viete, zaistenie vlastne ekvivalent väzby podľa trestného, podľa trestného konania, t zn.

Pri zaistení, ktorý je javom, ktorý reaguje na nelegálnu migráciu, by som rada poukázala na to, že teda na prípad napr. taký notoricky známy bujšvili proti Českej republike a spomeniem to preto, je to starý prípad z roku 2012, ale spomeniem to preto ako perličku, že dôvodom na stanovisko, resp. na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva bolo rozdielny preklad čl. 5, ods. 4 v anglickej a francúzskej verzii dohovoru. Vzhľadom na to, že v stručnosti pán Boišvili bol gruzínsky štátny občan a bol na základe Dublinského

nariadenia vlastne dovezený z Holandska do Prahy, teda do Čiech, do Prahy na letisko a bol vlastne obmedzený na osobnej slobode v tranzitnej zóne medzinárodného letiska, pretože Ministerstvo vnútra mu nepovolilo vstup na územie Českej republiky, on sa následne domáhal ochrany svojich práv a vo výsledku Európsky súd pre ľudské práva povedal, že v danom čase neexistovalo jednoznačné právne ustanovenie toho, aby súd, nie správny orgán, ale aby súd mohol nariadiť okamžité prepustenie zaisteného občana z tejto tranzitnej zóny medzinárodného letiska. A z toho odôvodnenia vyplývalo práve to, čo som spomínala na začiatku, že čl. 5, ods. 4. Vo francúzskej verzii bol absolútne jednoznačný, že súd musí mať v každom štádiu a konaní takúto právomoc a pričom tej anglickej verzii to celkom jednoznačné nebolo.

Zo senátnej agendy. Tu poviem veľmi stručne, pretože som si všimla, že ten prípad bol aj medializovaný. V poslednom týždni je pred kasačným súdom, ale bol veľmi zaujímavý a v Hrubých štvrtok. V podstate. Poviem o to, poviem, že išlo o to, že mala som, bola som sudcom, spravodajcom na Krajskom súde v Bratislave jednej veci, kde vysielateľ dostal podľa, čo si pamätám, asi najvyššiu možnú pokutu v rámci toho, že odvysielal v hlavnom vysielacom vysielacom čase hrubo naturálne vlastne zobrazenie osoby, ktorá trpela a následne zomrela s tým, že to odôvodnenie tam bolo, že bolo potrebné poukázať na, na pochybenia zdravotníckeho zariadenia a že to bolo jednoznačne ako nevyhnutné, aby tieto zábery v hlavnom vysielacom čase, myslím, že to bolo aj v správach, aby boli odvysielané v proste tá osoba bola bezvládnom stave a jednoducho bola to veľmi 1 ľudská tragédia, ktorá sa odohrala. Pointa bola v tom, že sme vlastne sa zaoberali tým, kde je právo na slobodu šírenia informácií a kde je tá ľudská dôstojnosť? A vyriešili sme to tak, že hoci aj sme to tam uviedli do toho rozsudku, akokoľvek ľudsky môže byť pochopiteľné, že teda vlastne tieto zábery poskytol vysielateľovi rodinný príslušník, ktorého sa to jednoducho veľmi emocionálne a spravodlivo, samozrejme dotklo. Celá tá situácia.

Vyhodnotili sme to tak, že ten trest bol primeraný, aj keď bol takýto vysoký, pretože okrem práva a tam sme aplikovali aj Chartu práv pacienta, pretože okrem práva to právo na ľudskú dôstojnosť zahŕňa aj právo na dôstojnú dôstojnú smrť a dôstojné dôstojné proste vyobrazenie osoby v jej posledných momentoch. Taktiež idem do bodu 3, to je práca s judikatúrou SLP. Ako člen Súdnej rady chcem poukázať na to, že vlastne pracujem so softlo Rady Európy s medzinárodnými odporúčaniami v rámci stále etickej komisie. To iste je aj verejne známe. Čiže tomuto sa osobitne nejakým spôsobom nevenujem, čo je potrebné povedať verejne, že vždy som inklinovala k tomu, že vždy medzinárodný prvok ma zaujímal, fascinoval, pretože ma zaujímalo sledovať vlastne pohľady na istý problém nielen zvnútra nejakej proste bubliny, ale aj z takej širšej perspektívy, t. zn. že vždy som inklinovala k tomu byť aktívna v medzinárodných vzťahoch, a preto som aj veľmi rada, že členovia Súdnej rady mi vložili dôveru v tom, že vlastne zastupujem Súdnú radu v projektoch európskej siete súdnych rád alebo napr. aj v projekte OECD, kde v podstate napr. tej európskej sieti súdnych rád, tam sme tiež istým spôsobom riešili a používali, aplikovali stanoviská poradnej rady európskych sudcov CCE, čo je poradný orgán Rady Európy, čiže sme stále softlo Rady Európy.

Ako idem teraz fyzická osoba, ešte mám 3 4 minútky, tak to zrýchlim, fyzická osoba, občan. V podstate realizujem slobodu prejavu tak, že som napísala jednu takú útlú knižočku,

monografiu, sloboda prejavu sudcu, pretože ma hnevalo v časoch tzv. ako revolučných by som to nazvala, že sme nemali nejaké vzdelanie v rámci justičnej akadémie, aby som vedela odkiaľ. Pokiaľ môže sudca otvoriť ústa a nevystavovať sa disciplinárnemu postihu, považovala som to za základný kameň. Budúci rok by som chcela vydať ďalšie rozšírené vydanie s tým, že čakám, ako dopadne pred veľkou komorou prípad. Daný let proti Rumunsku, tam to dopadlo 4 ku trom a keby som bola sudkyňou SLP, tak ja by som patrila k tým trom tým prehlasovaným vzhľadom na to, že sa jednalo o sudcu rumunského, ktorý na Facebooku, ktorý sleduje 50 000 folowerov, komentoval bez nejakého konkrétneho skutkového a argumentácie, komentoval situáciu v polícii, v obrane a proste celkovo obrannej situácii, ktorá bola v Rumunsku v kontexte. Mne sa to zdalo nenáležité, mne sa to zdalo, emocionálne, sa to zdalo burcujúce.

Bol za to potrestaný vlastne na 5 %, na 2 mesiace dole z platu a Európsky súd pre ľudské práva teda v tom prvom stupni povedal, že došlo k porušeniu čl. 10 a mne sa zdá, že nie. A som zvedavá, ako to dopadne pred veľkou komorou, pretože to je 1 z tých materiálov, ktoré by som chcela použiť v tom druhom rozšírenom vydaní, ďalej je to kniha agónia justície, kde som bola spoluautorka, kde som sa zamerala tým, že sa venujem aj právu Európskej únie, tak kde som sa zamerala tomu ľudskoprávnemu, zamerala na ľudskoprávny rozmer plánovaného vytvorenia Európskej zdravotníckej únie, t. zn. 1 spoločná európska databáza elektronická osobných údajov s tým, že oblasť medicínskeho práva ma chytila aj počas pandémie, prednášala som na slovenský zdravotníckej univerzite, venovala som sa dohovoru o ochrane, o ľudských právach a biomedicíne.

A čo sa týka prednáškovej činnosti, prednášam etiku sudcu, disciplinárnu zodpovednosť. Čo sa týka ešte tejto oblasti, rada by som poukázala na to, že nebolo nás počas covidu veľa, ktorý sme poukazovali na ľudskoprávne lapsusy, ktoré tu nastávali v dôsledku nedostatočného súdneho prieskumu protipandemických opatrení. Publikovala som to v porovnaní s francúzskou štátnou radou, kde napr. boli zrušené pre nezákonnosť zákaz vychádzania vo vzťahu advokát klient, pretože bolo povedané advokát, klient, sa nemajú čo rozprávať telefonicky, nemajú sa čo rozprávať vlastne online, pokiaľ tá miera dôvery vlastne vyžaduje, aby sa stretli osobne, tak tento plošný zákaz bol zrušený, ďalej boli zrušené povinné skenovanie termokamerou na školských zariadeniach bez súhlasu či už zamestnancov alebo maloletých detí, bolo zrušené sledovanie dronmi, zhromaždenie, teda sledovanie dronmi na zhromaždeniach, na námestiach, pretože bol, narážalo to na ľudskoprávny rozmer a na vlastne ochranu osobných údajov.

Taktiež aktuálne som sa venovala aj nariadeniu chat kontrol, ktoré som aktívne kritizovala, venovala som sa aj prípadu, kedy geopolitika, kedy geopolitiku nezaujímajú medzi medzinárodné dohovory a medzinárodná ochrana, to bol ten prípad známy ruského hackera, ktorý jednoducho čakal na extra, teda v extradičnom konaní bol a zároveň čakal, ako dopadne jeho súdny prieskum zákona, teda ktorým žiadal poskytnutie medzinárodnej ochrany a až sa mu 1 ráno o pol štvrtej otvorili dvere na čele a bez ohľadu na to, ako toto dopadlo, bol vlastne odnesený niekam, pretože to bolo geopoliticky žiaduce, čo sa, čo následne aj Ústavný súd povedal, že boli porušené, Ústavný súd Českej republiky jeho práva, že Minister spravodlivosti Českej republiky vlastne porušil zákonné povinnosti. Umelá inteligencia je.

Rečník 1

Predtým už presahujeme 2 minúty. Aby neboli korektných aj k ďalšej kandidátke, prípadne v rámci otázok sa dopracujeme ešte k ďalším. Dobré, ďakujem pekne. Ešte predtým, ako spustím rozpravu, konštatujem, že niekedy je zabudnutie stíšenia mobilu fajn, pretože vďaka tomu som zistila, že sa dostavil člen Súdnej rady Miroslav Mandák, ráno som avizovala, že nebude prítomný celý deň, takže som si vďaka tomu všimla, že sa dostavil. Takže je nás 16, idú z 1. Takže áno. No teraz otváram rozpravu a využijem právo ako prvá sa vyjadriť, jednak ako spolunavrhovateľka Daniel Linkovej Dudzíkovej položiť prvú takú otázku a avizujem, že pokiaľ ma nikto nepredbehne u protikandidátky, mám záujem položiť rovnakú otázku obidvom. Prvýkrát po dlhom čase sa nám podarilo vypustiť bod útoky na sudcov, preto sa chcem spýtať pravidelne, ako vieš, sama iste ako členka Súdnej rady reagujeme na útoky vo veľkej miere zo strany politikov na sudcov alebo členov Súdnej rady a vo veľkej miere ide o prejavy, či už slovné alebo písomné v rámci statusov nejakých sociálnych sietí týchto politikov.

Zaoberá sa alebo je nejaké rozhodnutie alebo suma rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva? Takouto oblasťou? Myslím v tom zmysle, že či majú byť alebo sú zodpovední politici za prejavy na sociálnych sieťach voči, môžeme to konkretizovať, či voči sudcom alebo členom Súdnej rady, prípadne ak ide, nazvime to, útočné alebo agresívne nejaké útoky na týchto ľudí.

Rečník 3

Tu je asi taký kameň úrazu. A v podstate sme to boli svedkami aj na našej vnútroštátnej úrovni, že v zásade neexistuje nejaká jednotná definícia toho, čo sa považuje za nenávistný prejav, dá sa povedať, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva za červenú čiaru alebo za nenávistný prejav. Bez ďalšieho znamena, pokiaľ niekto burcuje vášne a nenávisť, nenávisť na základe diskriminácie alebo na základe toho, že sa nerešpektujú práva všetkých rovnako. Je pravda, že v roku 2023 veľká komora Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Sánchez proti Francúzsku dospela, dospela k takému rozhodnutiu, ktoré nebolo tiež jednomyselné. Myslím, že tam boli nejaké, nejaké odlišné stanoviská, kde v podstate pán Sánchez bol francúzsky politik, bol myslím, že starosta nejakého mestečka, ale kandidoval aj v parlamentných voľbách vtedy vo Francúzsku, ktoré boli, neviem, rok 18, 19, to presne neviem a v rámci toho bol, bol, bolo dosť podstatné pri posudzovaní tejto veci, že bol počítačovo zručný, nebol, nebol vlastne akože technicky, technicky ako nováčik a na prezentáciu svojej osoby a svojej politickej vízie si vlastne založil alebo proste bol veľmi činný na tom facebookovom konte, ktoré jemu patrilo a v rámci tejto predvolebnej kampane na facebookovom konte sa rozhodol komentovať svojho protikandidáta, ktorého manželka mala, mala alebo teda on naznačoval, že teda nemá korene čisto vlastne francúzske, ale že môže byť teda z nejakých, teda mala meno, ktoré indikovalo, že by mala byť akože potomkom prisťahovalcov.

Vzhľadom na tento jeho status, ktorý bol v predvolebnej kampani, sa rozvinuli vlastne pod jeho statusom nenávistné komentáre, ktoré on následne tvrdil, že on ich nečítal, od nich nevedel a t.ď. a vo výsledku vlastne za túto situáciu boli trestne odsťahovaní a odsúdení nielen tí autority komentárov, ale aj on ako autor toho statusu s tým, že Európsky súd pre ľudské práva a vyvolal to vtedy veľmi také vášne v tom slova zmysle, či francúzske právo bolo dostatočne

predvídateľné, či to bolo dostatočne z toho trestnoprávneho hľadiska, že či to bolo teda to jeho odsúdenie, že či to bolo teda dostatočne, by som povedala, teda právne predvídateľné s tým, že Európsky súd pre ľudské práva a tá veľká komora tam prišli k takým, v tom čase, je to pomerne nedávno, v roku 2023, takým prelomovým záverom, že vlastne začali používať pojem kaskádovitá zodpovednosť a vlastne vytvorili takú triádu subjektov zodpovedných za túto situáciu, nielen teda prevádzkovateľ domény, tzn.

Konkrétnej sociálnej siete, ktorý má tiež určitú nejakú takú povinnosť udržiavať tú diskusiu, pokiaľ je mu nahlásená, že je tam škodlivý príspevok v nejakom zdravom duchu, ale aj zároveň nie ten, nielen ten komentujúci, ale tú triádu vlastne doplnil aj ten, ktorý za tým všetkým stál a ktorý možnože ten príspevok ani nebol napísaný na tom Facebooku v takom slova zmysle, že by, že by priamo napádal nejakú skupinu, povedzme prísťahovalcov alebo, alebo, že by bol priamo škodlivý, ale v kontexte tom, že vlastne ten pán Sánchez následne nepristúpil k tomu, aby niesol zodpovednosť za to, kam tá diskusia ďalej plynie a že v podstate sa bránil tak, že ja som nevedel a pritom mu bolo dokázané, že jednoducho to on nebol nejaký technický anal. Fabet, že by teda nevedel nejakým spôsobom tú diskusiu udržať v legálnom móde, tak nakoniec Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že áno, to, že bol to, že bol odsúdený aj on trestne, aj napriek tomu, že priamo ten jeho príspevok neobsahoval nejaký, bolo, ono to tam bolo tak nejakým spôsobom podprahovo a bolo to, bola to taká živná pôda vlastne pre tie nasledujúce komentáre tých jeho voličov s tým, že Európsky súd pre ľudské práva povedal, že a navyše, keď to bolo ešte teda v predvolebnom období predvolebnej kampani na zvýšenie politickej nejakej kredibility, tak nesie ten politik zodpovednosť za to, čo povie, ako povie, hoci mimovládne organizácie viaceré, ktoré boli aj žurnalisti, ktorí sa k tomuto vyjadrovali, zdvíhali varovný prst, že no ale teraz sa nám stane, že politici nebudú môcť v predvolebnej kampani nejakým spôsobom otvárať výbušné alebo nejaké také témy, ktoré sú hraničné, ale Európsky súd pre ľudské práva, povedal, politik musí niesť zodpovednosť za to, pokiaľ jeho status je napísaný takým štýlom, že následne tie komentáre sa rozvinú tak, že vyzývajú verejne na v podstate protiprávnu činnosť, čiže pokiaľ sa rozprávame, pokiaľ si to rozmeníme na drobné, na slovenskú situáciu, ktorá je vo vzťahu k sudcom naozaj žalostná, keď si povieme, že médiá v zmysle toho prieskumu európskej siete súdnych rád si do slovenských sudcov, poviem to tak hrubo, dovoľujú.

Najviac, teda na treťom mieste sme Ukrajina, Chorvátsko a Slovensko. Že jednoducho myslím si, že je za tejto situácie naozaj na mieste sa venovať tomu, ale tým nechcem ako nejak vyzývať k nejakej trestnoprávnej zodpovednosti, samozrejme sa venovať tomu, do akej miery vlastne politici a ich statusy a na sociálnych sieťach prispievajú, prispievajú ku klíme, ktorá je na Slovensku, pretože rozdiel medzi písaným a hovoreným slovom je ten, že pri tom písanom slove sa predpokladá väčšia miera ostražitosti a väčšia miera zodpovednosti za to, čo je napísané, takže z tohto pohľadu si myslím, že okrem teda občianskoprávnej roviny, ktorá je teda žaloba na ochranu osobnosti a t.d. vravím, v tom Francúzsku to bolo takto, ale boli tam varovné hlasy, že vlastne ten francúzsky ako keby Trestný zákon nebol predvídateľný v tomto a boli veľké, veľká kritika, že ako môže v podstate za jednu trestnú činnosť niesť zodpovednosť.

Autor príspevku nenávisťného komentára, pardon, ale aj niekto, kto vlastne dal podhubie

pre ten nenávistný komentár.

Rečník 1

Čiže ďakujem. Čiže ak som to správne pochopila, tak ten Európsky súd pre ľudské práva nasvecuje to tým spôsobom, že ak médium alebo politik vytvorí návestie a vytvorí pohostinné prostredie obsahom toho svojho primárneho statusu pre nenávistné komentáre, tak mal by niesť určitú formu zodpovednosti za to, čo sa rozvinie v rámci tých komentárov.

Rečník 3

Podstatu strany. Presne tak, presne tak. S tým, že mňa zaujalo toto rozhodnutie aj z toho pohľadu, že Európsky súd pre ľudské práva tam spravil taký prierez, prierez od občianskoprávnej zodpovednosti, to bol pôvodne, myslím, prípad delfy proti Estónsku, ak si dobre pamätám, tam bola občianskoprávna zodpovednosť, ale to bola, to bolo, to nebola fyzickej osoby politika, ale vlastne, ak si dobre pamätám, to bol prevádzkovateľ nejakej spravodajskej agentúry, ktorý niesol občianskoprávnu zodpovednosť za, za, teda za to, čo zverejnil na svojej platforme a to rozhodnutie sa veľmi krásne číta. Slovenská republika aj vstúpila do tohto konania a myslím si, že nebola jediná, ktorá vstúpila do tohto konania, vlastne Sanchez proti Francúzsku a mňa tam zaujala 1 pasáž, kde Európsky súd pre ľudské práva hovorí o tom, že treba vziať na vedomie fenomén, že nám vlastne vznikol fenomén tzv. občianskej žurnalistiky práve cestou sociálnych sietí, pretože tradičné médiá nevenujú všetkým politickým otázkam dostačujúcu mieru pozornosti a môže byť, že práve táto občianska žurnalistika supluje a týchto strážnych psov demokracie, resp.

Oni ich tam dali na roveň, že táto občianska žurnalistika, takže vlastne oni povedali, že dobre, v podstate môže byť, že aj ten politik, hoci teda on nie je občianskoprávny aktivista, ale je to osoba, ktorá sa uchádza o hlasy svojich voličov, že aj ten politik má niesť zodpovednosť. Mňa to zaujalo z toho pohľadu a k tomu smerujem, že častokrát na Slovensku sa tieto osoby, že občianska žurnalistika nazývajú, že dezinformačné médiá a téme, dezinformáciám som sa venovala tiež na úrovni skúmania, čo je to dezinformácia, čo si myslí o dezinformácii Európska komisia. Aj som sa zúčastnila nejakých teda medzinárodných sympózií, vedeckých konferencií na túto tému, pretože je to hra so slovíčkami, je to také žonglovanie, kde v podstate je veľmi jednoducho spraviť z niekoho, kto chce niečo oznámiť, o čom by sa malo debatovať, ale musí to oznámiť samozrejme právne súladným spôsobom, je veľmi jednoducho dať tomuto človeku nálepku, že dezinformátor a nepočúvajte ho. Čiže tento prípad asi by som povedala, že ma tak zaujal a predpokladám, že tým, že vstúpila do tohto konania aj Slovenská republika, takže zaujal aj na úrovni Ministerstva spravodlivosti, ktoré tam vlastne prijalo nejaké rozhodnutie, resp.

Rečník 1

Vláda, ďakujem do rozpravy. Nikto zatiaľ nie je prihlásený. Tomáš Lalik. Áno, už sa to rozbehla.

Rečník 4

Ďakujem pekne za slovo. Ja by som sa spýtal vás, pani kandidátka, aj keď si tykáme, poznáme sa už dlhšiu dobu, tak pre účel vypočutia by som si vás, vám dovolil vykať a ako aj predchádzajúcim kandidátom, ktorí tu boli, myslím pred letnou prestávkou niekedy v júni.

A mám pre vás niekoľko otázok v súvislosti s tým, ako by ste aj vnímali prípadnú svoju úlohu ako sudkyne Európskeho súdu pre ľudské práva a konkrétne by som sa spýtal vo všeobecnosti možno, ako vnímate samotný Európsky súd pre ľudské práva a jeho rozhodovacia činnosť a akú úlohu by tento súd mal plniť z hľadiska ochrany ľudských práv a slobôd? Možno to je prvá otázka, potom by som možno prešiel ďalej.

Rečník 3

Takže v prvom rade vychádzam z toho, že ochrana ľudských práv na vnútroštátnej úrovni má mať prioritu a vlastne túto zabezpečuje v rámci nášho vnútroštátneho prostredia Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vlastne zabezpečuje tú ochranu v širšom, v širšom ponímaní alebo v širšom rozsahu, ako je teda samotný dohovor a to, čo z neho vyplýva, Európsky súd pre ľudské práva by z môjho pohľadu mal nastúpiť, až keď tieto vnútroštátne mechanizmy zlyhávajú s tým, že samozrejme áno, je tam stanovené, že po vyčerpaní všetkých vnútroštátnych prostriedkov je možné sa teda obrátiť na Európsky súd pre ľudské práva. Keď som si pozerala štatistiky, ono za Slovenskú republiku je tam toho za mňa celkom dosť veľa, ak si dobre pamätám, 4 80 ročne sťažností je podaných na Európsky súd pre ľudské práva za Slovenskú republiku. Verím, že som si to pozrela som si štatistiky za rok 20 2 3, 2 4 a 90 % je z toho teda vyhlásených teda, že sa neprijateľné a zaoberá sa len tými desiatimi percentami.

Vidím veľkú, veľkú výzvu pre Európsky súd pre ľudské práva vo vzťahu k tomu, že si myslím, že je, nastal čas sa prehodnotiť. 20 rokov starú nejakú takú doktrínu, ktorá bola na začiatku charakterizovaná ako bosporská domnienka, že súd, že právo Európskej únie tak, ako je prijaté, tak, ako je uvedené aj v charte základných práv EÚ, poskytuje tú istú mieru ľudskoprávnej ochrany euroobčanom ako dohovor. Myslím si a čítala som už aj nejaké také názory z úrovne niektorých štrasburských sudcov, že by bolo načase sa možnože tomuto povenovať, pretože vo finále sa potom stane to, že euroobčan nemôže, teda môže, ale má sťažené preukázanie a má sťaženú pozíciu dôkazného bremena. Povedať, že došlo k porušeniu jeho ľudského práva. Práve implementovaním nariadenia európskeho, teda implementovaním nariadenie má priamy účinok smernice vlastne správa Európskej únie, čiže myslím si, že výzva v tomto slova zmysle spočíva v tom tým, že Európska únia nepristúpila k dohovoru dosiaľ a podľa mňa ani nepristúpi z opatrnosti, tým pádom vlastne fyzická osoba alebo ja neviem, právnická osoba, to je 1, nazvime to Sťažovateľ, nemôže nijakým spôsobom napadnúť, napadnúť európsku legislatívu a jej zásah do ľudských práv efektívne priamo tam priamo tak, že by žalovala vlastne inštitúcie Európskej únie. Čiže ja si myslím, že toto je nejaký, neviem, či toto ste sa chceli opýtať alebo či som niekto jak odbehla.

Rečník 4

Bola taká všeobecná otázka skôr na váš názor, že kde teraz SLP je a kde smeruje, ako ho vidíte vy a povedzme, že ako by ste vy vedeli možno vplývať na tú rozhlasovú činnosť? A potom by som sa spýtal takú ďalšiu vec. V súčasnosti SLP aj čelí určitému Beklešu, ako sa nazýva v tej anglickej terminológii, t zn. niekomu spätnému chodu. Niektoré jeho rozhodnutia vyvolávajú veľký odpor zo strany členských štátov. Spomenie len nezávié rozhodnutie veľkej komory Klíma seniorinan proti Švajčiarsku, kde teda bolo spoločné vyhlásenie aj švajčiarskej vlády a oboch komôr švajčiarskeho parlamentu, teda, že nebudú vykonávať nejaké ďalšie

kroky k implementácii tohto rozsudku. Tak isto sme tu mali, myslím, že to bolo v máji, list deviatich premiérov a prezidentov krajín Rady Európy, ako bol Dánsko, Rakúsko, pobaltské krajiny, Poľsko, Česká republika, kde teda odmietajú výklad SLP vo veci ochrany migrantov a ich vyhostenia.

Ako vnímate takéto tendencie? Možno vieme, že voľby vo Veľkej Británii a vystúpenie Veľkej Británie z Rady Európy je veľmi vážnou politickou debatou a myslím si, že keď som čítal posledné nejaké informácie, tak všetky politické strany vlastne majú vo svojom programe a vystúpenie Veľkej Británie z Rady Európy a ako to vnímate? Čo by SLP, teda čo robí teda zlé, keď, keď takýto odpor zo strany štátov postupne narastá a nezmenšuje sa a čo by možno mali štáty robiť pre to, aby tie rozsudky a SPLP boli viac? Alebo pardon, že čo by SPDP mal robiť, aby boli viac akceptované? A čo by ste robili vy ako sudkyňa, aby takáto situácia možno nevznikala, možno sa nebola intenzívnejšia.

Rečník 3

Túto situáciu sme, v podstate som monitorovala ohľadom týchto švajčiarskych seniorov. Neviem presne ten názov, čiže či je ochrana, ktorú zabezpečuje vo vzťahu k životnému prostrediu. Myslím, že to bolo ovzdušie zo strany Švajčiarska, švajčiarskeho parlamentu. Dostatočná dokonca na stránke Európskeho súdu pre ľudské práva. Keď som sa vlastne pripravovala a som sa oboznamovala s tým, čo teraz teda, aby som bola na tepe dňa, čo sa, čo tam teraz je zverejnené, je, bol aj britský a teraz neviem, ktorý minister sa aj mal stretnúť vlastne v otázkach migrácie so zástupcami Európskeho súdu pre ľudské práva, resp. aj teda nejakí politici z Dánska, ja sa na to pozerám tak, že v podstate je objektívne na základe tohto dané, že reputácia Európskeho súdu pre ľudské práva vlastne takto spôsob, akým napísalo tých 9 alebo 10 premiérov, ten verejný list mi neprišiel rušivý, neprišlo mi to rušivé. Z toho pohľadu, že by zasahovali do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

Vyhodnotila som to tak, že to bola nejaká spätná väzba na to, že spôsob, akým sa vykladá ten dohovor, naráža na vnútroštátne limity a naráža na to, že Európsky súd pre ľudské práva má nastúpiť vtedy, keď tie vnútroštátne limity nie sú funkčné v globále a nemá vlastne nejakým spôsobom nahrádzať 1 rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, vôľu zákonodarcu, vôľu ústavodarcu a tak si myslím, že takto by to malo byť a toto je tá koncepcia, s ktorou ja žijem.

Rečník 4

Takže ktorú tú metódu výkladu by ste uplatňovali, keby ste dostali sudkyňou? Lebo som, len tých metód výkladu je veľa z hľadiska medzinárodného práva, Viedenský dohovor zmluvom práve rozoznáva niektoré typy výkladu, tak isto SLP má nejaké vlastné typy výkladu, takže ktorý z tých výkladov by ste vy považovali za taký determinujúci, povedzme, keby ste čelili nejakému ťažkému prípadu, o ktorom by ste vedeli, že môže vyvolať nejaké veľmi napäté reakcie zo strany niektorých štátov. Tak čo by bol ten, tá metóda, ku ktorej by ste sa priklonili, keby ste mali na výberu viacero?

Rečník 3

Keby som mala na video viacero, prvom rade by to bola metóda nejakého jednoznačné teda jednosmerného nenarážania na vnútroštátne, na vnútroštátne hodnoty.

Rečník 4

T zn. že vy ste brali do vojny subsiderritu alebo maržinu a na jednotlivé iné.

Rečník 3

Samozrejme, samozrejme, veď napr. aj v tom prípade, ktorý som hovorila, napr. to náhradné materstvo, tam tá judikatúra SLP bola absolútne jednoznačná. Neviem. Ak to niekto sledoval, tak v Taliansku pôvodne bolo stanovené, že zmluvy o náhradnom materstve sú v rozpore s verejným poriadkom a vzhľadom na to SLP povedal, keď raz vnútroštátny poriadok to takto konštatuje, tak nechajme tú vnútroštátnu tú mieru úvahy pre ten štát vyššiu, pretože si to ten štát vyhradil. Ale následne v Taliansku pristúpili k tomu, že to nejakým spôsobom zjemnili a potom sa tá judikatúra SLP k tomu samozrejme prispôsobila, čiže tak, ako som uviedla v zásade, keď si štát vymii, vymii tú ľudskoprávnu.

Alebo teda ľudskoprávnu ochranu, vymieni prostriedky, na ktorých mu záleží, resp. hodnotové nastavenie, cez ktorých prizmu treba potom vykladať tú ochranu ľudských práv, tak samozrejme Európsky súd pre ľudské práva to musí rešpektovať, to je bez debaty.

Rečník 4

Takže tým pádom asi nemáte ani problém s našou poslednou novelou ústavy zo septembra 2025 ohľadom národnej identity.

Rečník 3

Ja 26. 9. 2025 považujem za deň, kedy ja som sa absolútne stotožnila s tým, ako to bolo prijaté aj ako matka a aj ako osoba, ktorej záleží na tom, aby napr. expanzívna legislatíva, či už zo strany vlastne európskych zákonodarcov, ústavodarcov, ale zákonodarcov, aby jednoducho rešpektovala naše vnútroštátne nastavenie, čiže ja tú novelu ústavy absolútne vítam a pre mňa to bol pozitívny deň.

Rečník 4

Okej, ďakujem pekne a za tú odpoveď ešte mám asi 2 otázky. ESLP a vo všeobecnosti Rada Európy čelia takému finančnému, finančnej kríze, nie sú dostatočne financované zo strany členských štátov. Pre viaceré dôvody. A ja sa chcem len spýtať, že európsky spor ľudské práva neustále a prijíma rozhodnutia proti Ruskej federácii a Rusko už nie je viac ako 3 roky členským štátom a považujete to za dobré, vhodné, že teda SLP aj 3 roky po tom, ako Rusko už nie je členom a vrhá svoje vzácne zdroje práve na prejednávanie prípadov voči tejto krajine alebo, alebo by tie zdroje mali byť niekde presmerované na nejakú inú projekty alebo inú činnosť.

Rečník 3

To je otázka, že v podstate pokiaľ niekto tvrdí, že došlo k porušeniu jeho ľudských práv, či sa tým zaoberať bez ohľadu na to, že vlastne myslím, že to bol september 22, keď uplynula tá šesťmesačná, je myslím lehota nejaké to obdobie. Ja napr. som sa pritom zamyslela pri tom prípade, čo bolo známy Fedotova proti Rusku, že vlastne v čase, keď rozhodoval Európsky súd pre ľudské práva, už boli tie 3 páry rozídené, o ktorých, o ktorých ľudskoprávnym rozmere sa uvažovalo teraz ako z hľadiska správneho práva, keď sa na to pozriem, že my zákonnosť prevažne posudzujeme, pre nás je rozhodujúci stav, teda v čase vydania

rozhodnutia, okrem teda, pokiaľ by sa jednalo o nejaký zásah, kde vlastne v tých zásahových žalobách sa berie do úvahy, či sa situácia zmenila. Nevie, či to má význam potom v podstate, či to má praktický význam zaoberať sa týmto ľudskoprávnym aspektom vo vzťahu ku štátu alebo k osobám, pre ktorých to už nebude mať reálny v podstate efekt. Nevie, či to má význam, či to má význam symbolický z ľudskoprávneho pohľadu.

Rečník 4

Alebo ten argument, aby som to aj možno dokreslil, je ten, že aj členské krajiny, aj Rada Európy si myslia, že Rusko sa raz vráti v Rade Európy. A potom vlastne bude musieť aj zaplatiť finančné zadosťučinenie, aj začať si znova plniť tie záväzky, ku ktorým vlastne prerušeniu prišlo práve začatím invázie na Ukrajinu, takže oni sa stále spolieha na to, že raz sa Rusko vráti do toho systému Rady Európy a v súčasnosti tá situácia je absolútne odlišná, t. zn. ruské orgány vôbec nekomunikujú s orgánmi Rady Európy, nereagujú na e maily a t. d. t. zn. tam nie je žiadny kontakt medzi nimi. Takže skôr tá otázka vlády, ale ja som pochopil, čo ste mi chceli povedať.

Rečník 3

Ešte môžem, ak dodať, pardon.

Rečník 4

Môžte, jasné.

Rečník 3

Ja ešte k tomuto pohľadu som vlastne chcela povedať, že my tu máme ešte aj nejaké rozhodnutia alebo rezolúciu Rady Európy. Myslím, že to bolo z roku 2020 alebo 2022, ak si pamätáte, že vtedy v podstate deťom teraz tej ruskej menšiny, ktorá žila v tých pobaltských štátoch, pokiaľ tí príslušníci, ich rodičia nevykonali nejakú skúšku zo znalosti alebo či už história alebo jazyka, v podstate sa nevydávali vtedy nejaké pasy alebo boli v nejakom medziobdobí, v takom nejakom vákuu a tam sa mi javilo, že tam práve by Európsky súd pre ľudské práva vzhľadom na to, že sa jedná o záujem maloletých detí alebo teda detí. Celkovo by mal zaujať rovnaký prístup. Tam by som čakala väčší ťah na bránu. Nielen nejaké odporúčanie, rezolúciu.

Rečník 4

A potom ešte mám poslednú otázku, sa chcem spýtať, ktorého sudcu alebo sudkyňu, či už zo súčasných alebo bývalých sudcov nájsť? Považujete za nejaký vzor? Tým, že vlastne SLP judikuje a umožňuje aj disentuujúce alebo konkurenčné stanoviská, tak teda umožňuje nám pohľad možno dovnútra vnímania a konkrétneho sudcu, ako on vníma to právo, ako vníma ochranu ľudských práv a rôzne iné veci, ktoré s tým súvisia, tak možno keby ste nám možno vedeli povedať, že kto tým vašim vzorom je alebo bol.

Rečník 3

Ja mám rada tie odlišné stanoviská, rada si ich čítam na rozdiel od súdneho dvora, kde rozhodnutia nie sú, teda nepripúšťajú, nepripúšťajú. No proste je taká dohoda, že tam sú neni odlišné stanoviská, avšak nejaký vyslovený vzor nemám, vzor nemám ja v podstate prečítam si rozhodnutie a pozerám teda, že či tam bol nejaký pomer, tak jak v tomto prípade

toho rumunského sudcu a nepozerám, kto bol, kto povedal.

Rečník 4

Čo ináč. Včera akurát vydala veľká komora rozhodnutie, teraz som to pozeral a v tej veci, ktorú ste spomínali a skonštatovali porušenie čl. 10 áno.

Rečník 3

Takže potom tak vidíte.

Rečník 4

Dobre, ďakujem.

Rečník 3

Tak budem mať o čom písať.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem. Ľuboš Kunay.

Rečník 10

Ďakujem za slovo, dobrý deň. Ja možno priamo otázku ani nemám, len v krátkosti by som rád osvetle svoju motiváciu, ktorá má, viedla tú spolunavrhnutiu pani kandidátky, trochu by som sa vrátil aj do minulosti, kedy sme pani kandidátkou sa pokúšali nájsť iných vhodných kandidátov na túto pozíciu, ale žiaľ z vytypovaných osobností žiadna nereflektovala, tak potom nejakým spôsobom prirodzene vyvstala otázka, že pani kolegyňa by mohla byť hodnou kandidátkou na túto pozíciu počas pôsobenia v Súdnej rade. Odkedy ju poznám, mňa presvedčila svojej osobnej integrite, flexibilita a záujme o otázku ľudských práv, o svojej odbornosti a fundovanosti zatiaľ ma presviedča aj v rámci svojho dnešného vystúpenia, obzvlášť, osobitne vyzdvihujem jej jazykovej schopnosti a vysokú angažovanosť v zahraničných aktivitách Súdnej rady, nie som nejakým bezhlavým zástancom sudcovského korporativizmu, ale pri dvoch kandidátoch, ktorí už máme navolených, ktorí sú z radov advokátskej obce s presahom do akademickej oblasti, ja by som celkom privítal, keby jedným z kandidátov bola aj sudkyňa, keďže hľadáme hodných kandidátov na post sudcu Európskeho súdu.

Rečník 1

Ďakujem, Peter Šamko.

Rečník 11

Tak ja budem tykať, si dovoľím. Prvý, čo by som chcel povedať je, že ja považujem danú tiež za veľmi dobrú kandidátku a som naozaj rád, aj keď som teda v podstate navrhoval protikandidátku, ale som rád, že 2 silné kandidátky a kvalitné sa stretli a že teda budeme mať ťažkú voľbu a teda to je práve. Dobre. Poznám danú aj vlastne z toho, že viem teda ten odborný internetový časopis, kde teda daná často publikovala a všetky tie články v podstate mali presah cez Slovensko na tú judikatúru SLP, vždy prinášali nejaké, nejakým spôsobom zaujímavé a podnetné aj podnetné témy. Zároveň oceňujem aj na dane, že vždy išla tie názory svoje, aj keď teda neboli nejakým spôsobom komfortné. S väčšinovým nastavením

spoločnosti a bola často kritizovaná, tak určitý ten stupeň odvahy do tých článkov dávala a do tej publikačnej činnosti a do tých svojich postojov a to by malo byť podľa mňa súčasťou, teda vybaví sudcu nielen na vnútroštátnej úrovni, ale aj, aj v podstate v zahraničí.

Tak na to nadvižem a možno aj na kolegu Lalíka. Bývalý sudca slep, to bol za Českú republiku, ale špejchal, hovoril o tom, že keď teda príde ten človek na ten Európsky súd pre ľudské práva, že teda dôjde s nejakou víziou a dôjde s nejakým nadšením a potom ho to zvalcuje, on hovoril, on to nazval, že socializácia a sudcu na Európskom súde pre ľudské práva, kde teda aj maďarský bývalý ten Ústavný súd tam mu kontroval, že vlastne je tam 6 00 poradcov a vidno to niekedy, že keď ten sudca príde, má prvý rok, má 4 disenty, druhý rok má 2 disenty, tretí rok má 1 a potom už proste ide s väčšinou, že nejako, keď má ten sudca, oni hovorili tí sudcovia, že keď má sudca nejako veľa disentov, tak sa mu vymenia poradcovia a nejakým spôsobom, že tam ohromný tlak na toho sudcu, aby nejakým spôsobom sa zaradil k tej nejakej väčšine alebo k tomu nejakému názorovému prúdu. Či to je pravda alebo nie, neviem. To som čítal ich vyjadrenia.

Ak by to tak bolo a išla by si teda ten SLP, čo by mohol vlastne sudca v podstate urobiť alebo ako čeliť takémuto vnútornému tlaku v rámci tej inštitúcie, aby v podstate ten sudca nejakým spôsobom nevyčnieval a aby išiel v podstate s tým, s tým nejakým názorovým prúdom.

Ďakujem za otázku, čo sa týka môjho vnútorného nastavenia, ako ste teda poznamenal. Ja nemám problém tomu čeliť väčšinovému názoru, pokiaľ som presvedčená, že ten môj názor má nejaký racionálny základ je a že sa jedná o nejaké hodnotové otázky, pokiaľ sa rozprávame o tom, že sudca Európskeho súdu pre ľudské práva musí mať samozrejme nejaký okolo seba aparát, tak, ako je napr. aj na súdnom dvore, či už na Všeobecnom súde alebo na súdnom dvore, tam musí byť istá miera dôvery medzi sudcom a na súdnom dvore. Je to teda referender, t zn. nazvime to asistent sudcu a budem to hovoriť na tomto príklade a chcem to potom preklopiť na ten štrasburský súd, kde dokonca na základe toho, že som tam bola na stáži, mesiacom zistila, že tento referend, tento asistent sudcu ani nemusí podstupovať nejaké špeciálne podmienky, resp. procesy pred orgánmi Európskej únie, pretože každý iný sa musí dávať nejakým spôsobom preskúšavať a musí, musí spĺňať osobitné podmienky, tam je to založené na odbornosti a na dôvere, ktorý musí mať sudca vo vzťahu k tomu asistentovi. Ja si predstavujem, že takto nejak by to malo fungovať aj na tom súde v Štrasburgu a neviem si predstaviť, že by malo byť normálne, aby mne ako sudcovi do môjho tímu niekto nejakým spôsobom zasahoval a menil ľudí preto, aby mi vytvoril, aby mi vytvoril nejaké podmienky na zmenu názoru alebo aby nejakým spôsobom sa tam vytvorili vnútorné tlaky.

Myslím si, že sudcovská práca.

Sudcovská práca vyžaduje predovšetkým sústrediť energiu na vlastne koncipovanie návrhu riešenia stanovísk a právneho názoru a tam by mal byť eliminovaný to, že mám strácať sudca energiu na to, aby bojoval, bojoval za ten základ, t zn. za ten základný tábor, kde by mal byť sudca nejaký asistent a taký nejaký v podstate pomocníci, ktorý musia fungovať v podstate v súlade a tam, tam by to malo ako klapať nielen profesionálne, ale aj celkovo. Pokiaľ sa tam toto deje, čo teda bolo zverejnené alebo čo si spomenul, že sa tam robia takéto v podstate, že sa tam môžu robiť teda takéto ťahy, že za nejakým účelom sa tam mení zloženie toho základného nejakého tímu, tak je potrebné na to poukazovať, je potrebné sa ozvať a trvať

na tom, pretože sudca predsa musí mať, musí mať splnené podmienky pre nerušený výkon sudcovskej činnosti a za splnenie tých podmienok sa očakáva presne to. Nevydávať energiu na boj s asistentom, pretože sudca je sudca a jednoducho sudca má niest' tu nejakú ako základnú zodpovednosť za tú svoju myšlienkovú líniu a sudca nie je ten, ktorý by sa mal prispôsobovať samozrejme v tomto a verím tomu, že to musí byť náročné. Tiež som teda tá reputácia ohľadom tohto na základe tých zverejnených článkov, reputácia Európskeho súdu pre ľudské práva môže byť nejakým spôsobom narušená, ale ak je to pravda, treba na to čo najviac upozorňovať a jednoducho nedať sa.

Rečník 11

Dobre. Ďakujem. Áno, oni to myslia aj v tom, že v podstate tvrdia aj ten bývalý sudca Ústavného súdu, že vlastne SLP, či chce, či nechce, tak je silný politický hráč, lebo v podstate ten vplyv na jeho rozhodnutí, na politiku je teda obrovský a tým pádom je to aj nejakým spôsobom, naopak s tým súvisí tá moja druhá otázka. Dohovor je z roku 1 1 50 po teda pomerne starinka, aby som to tak nazval, uplynula nejaká doba. A stále sa vedúte polemiky také, že teda či ten koncept vykladať dohovor ako nejaký živý nástroj, či je v poriadku, t zn. že či teda by nemal sa ten dohovor vykladať tak, ako teda bol v roku 1 1 50 prijatý klasický ten originalizmus alebo textualizmus alebo akokoľvek to nazveme, alebo že či je v poriadku vykladať ten dohovor tak, že živý nástroj a teda v roku 1 1 2 5 tvrdiť, že tam je v tom dohovore aj niečo, čo teda asi nezamýšľali tí, čo ho koncipovali, že ktoré tebe. Ten výkladové pravidlo je nejakým spôsobom bližšie, lebo v podstate ten, ten text ako živý nástroj. Na jednej strane sa hovorí, že je v poriadku, lebo doba sa vyvíja a tak musí nejako sa prispôsobovať aj ten výklad, na druhej strane sa to kritizuje, že v podstate cez tento výklad sa pretláčajú do rozhodnutí SLP alebo nejaké politické požiadavky, ktoré sa prezlečú len za to, že sú právom niečoho a nejakým spôsobom sa to pretlačí do tej rozhodovacej činnosti.

Takže mňa z Európy nenapadá nikto, len z Ameriky ma napadá skaly a hej, že ten bol taký ten bývalý sudca, čo zomrel, taký tvrdý ten originalista, že má osemnásť storočie, takto to tam prijalo a určite tam nebolo myslené, aj tí tvorcovia to a to a to a on sa toho držal, že čo tebe je alebo nejako bližšie alebo ako by si to nejako vyvažovala, ten prístup taký, že ako sa to myslelo, keď sa to prijalo a teraz je doba už nejaká iná.

Rečník 3

Ja by som k tomu pristupovala tak, ako by som nadviazala aj túto, čo som odpovedala na otázku profesora Lálika, že nie som fanúšikom sudcovského aktivizmu z pozície Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa snaží zasahovať do vlastne vnútroštátneho ústavnoprávneho usporiadania konkrétneho štátu, t zn. nielenže nie som fanúšikom, ale týmto spôsobom toto by bola tá hraničná čiara. Čiže samozrejme treba brať do úvahy to, čo bolo aj spomenuté, že rok 1 9 50 a 2 0 2 5. Áno, je to rozdiel, ale, ale je rozdiel aj vo vzťahu k tomu, aká je rozpínavá napr. teraz aj tá legislatíva zo strany Európskej únie, že v podstate na tie záväzky v podstate, ktoré vyplývajú, jednak správa Európskej únie a jednak z dohovoru európske, teda Európskeho dohovoru ochrany ľudských práv a základných slobôd vo vzťahu k tomu štátu by v zásade mali byť, ako by som to povedala, by mali, by nemali suplovať vôľu ústavodarcu, takže to by bola tá červená čiara, na ktorej by som si povedala, že áno, môže to byť teda živý nástroj a t d'.

Napr. v tom prípade Fedotova protiruskú. Európsky súd pre ľudské práva povedal, že V30 zo 4 6 štátov už je nejakým spôsobom upravené registrované partnerstvo alebo proste iná forma registrovania zväzku osôb, teda rovnakého pohlavia s tým, že aj ostatné judikáty Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že tento súd berie na vedomie, či je nejaký všeobecný konsenzus naprieč členskými štátmi Rady Európy, či je niečo normálne, čiže či je niečo norma, neviem úprimne, že od akej, od akého pomeru to oni považujú, že toto už je norma, tak skúsme to presadzovať, ale viem, že tam už jednoducho bolo povedané 30 zo 4 6. Takže poďme, je tento trend, bolo tam napísané tento trend, tak poďme pomôcť tým ostatným štátom, ja som sa tak vykladala tento trend zaviesť aj do zvyšných 16. A tam sa mi to javilo, že to už bolo v podstate v istom slova zmysle, ako ten živý nástroj narazil na nejaké svoje maxima.

Rečník 11

U vás tiež myslím, ja neviem, ja napr. nie som fanúšik toho, aby súdy sa prispôbovali nejakým trendom, hej? Ale akože chápem, že je ten Európsky súdovský práva, na to nejakým spôsobom musí reagovať, lebo sú veci, a to sa aj často kritizuje, ktoré majú prejsť voľbami, hej? Napr. dáva sa eutanázia alebo právo homosexuálov adoptovať deti, že teda niekto tvrdí, že to má, že to je čisto politická vec, má prejsť voľbami, niekto si to má dať do programu, má vyhrať voľby, má si to dať do zákona, tak to má byť, no a niekto hovorí, že je to právo a dá sa to presadiť aj cez súdy a napr. cez, aj cez Európsky súd pre ľudské práva, že ako sa dá podľa teba alebo či sa vôbec dá rozlíšiť to, že čo je vlastne len nejaká politická požiadavka, ktorá sa vydáva za údajné právo a mala by prejsť voľbami a nie súdom, ako by to ten súd mal rozlíšiť a čo je nejaké právo, ktoré sa dá vyvodiť dajme tomu nejakým výkladom z dohovoru, lebo ak to človek pozerá pri tej eutanázii, povie SLP, že vlastne nech si to upraví, zjednoduším to, hej? Každý ako chce, potom pri homosexuáloch zase trochu iný, iný má postoj nejakým spôsobom, že nedá sa, teda, ja som nenašiel to vodítko, že podľa čoho on rozhoduje, že čosi nechajte na voľby a čo je teda kompetencia Európskeho súdu pre ľudské práva, že ako by si to tým nejakou videla v tej rozhodovacej činnosti, že v podstate politiku neriešime, riešime len práva a toto je napr. politika je nejaká tá otázka, že či by sa tak mal vymedzovať ten Európsky súd pre ľudské práva alebo či by mal ísť do všetkého.

Rečník 3

Ja si myslím, že hoci je teda ten zámer aplikovať dohovor, hoci v jednom, v rozhodnutí jedného prípadu na všetky ostatné, hoci je teda ten rozsudok záväzný, len teda len je záväzný vo vzťahu k tomu štátu, ktorý, ku ktorému bol prijatý. Ja si myslím, že nemožno ignorovať odlišnosti, ktoré sú medzi jednotlivými, to sú nie členské štáty, vysoké zmluvné strany tohto dohovoru, t. zn. že napr. v prípade Slovenskej republiky nemožno ignorovať, že 7 5 % obyvateľstva sa hlási k nejakej forme, teda nejakej forme spôsobu náboženského vyznania, neviem, koľko je tam jednotlivých teda tých zložiek. Toto je vec, ktorú nemožno vo vzťahu napr. k Slovenskej republike ignorovať a jednoducho nedá sa zmeniť alebo zasahovať, nedá sa, nie je celkom správne zasahovať do rázu vlastne tej ktorej vysokej zmluvnej strany, ktorá vyplýva práve z tých osobitosti len preto, aby len preto, že v inom štáte je to teda bežné alebo teda, že v inom štáte to môžu považovať za, za nejaký výdobytok alebo že nie iný štát môže byť ďalej v ľudskoprávnom, v ľudskoprávnej ochrane, my máme ústavu, máme Ústavný súd,

máme mieru ochrany, ktorú nám poskytuje Ústavný súd pomerne aktívne, v niektorých veciach promptnejšie, v iných to trochu dlhšie trvá, ale neviem, či toto.

Rečník 11

Je odpoveď na tú otázku. Dobré, ďakujem, spýtam sa ešte na tú slobodu prejavu. Tak kniha tvoja je podľa mňa veľmi dobrá, tak opýtam sa ešte tak zo všeobecnosti to obmedzovanie tej slobody prejavu, ten koncept brániacej sa demokracie? Je to podľa teba dobrý koncept? Lebo v podstate sa kritizuje, že postavený na totalitných praktikách, hej? Zakážme to, vypnime web, neviem čo, že teda, ale že to treba, že aj totalitné praktiky, v podstate treba, aby sa ochránila tá demokracia a nazvalo sa to ako koncept teda brániaci sa demokracie, že či podľa teba je, je to dobrý koncept alebo nejako inak možno to chrániť tú demokraciu. Lebo som si tu vybral nejaké tie, čo slepo povedal, že porušili slobodu prejavu, pošlite migrantov domov, hej? Zastavte islamizáciu štátu, homosexualita je deviácia, to povedal, že je v rozpore, že to už není pokryté slobodou napr. prejavu a že a tiež teda napr. ten aplikoval tam tie niektoré veci z toho konceptu brániacej sa demokracie, že teda, aby sa to nezvrhlo celé.

Naproti tomu USA má úplne iný ten prístup k slobode prejavu, otvorenejšiu, tam pokiaľ nejde o tie bojové slová, tak je to všetko v poriadku. Takže čo si myslíš ty o tom koncepte brániace sa demokracie? A čo tie bližšie číta sloboda prejavu? Tak a ako ju aplikuje Najvyšší súd. USA alebo SLP.

Rečník 3

Máme ešte pred Správnym súdom v Bratislave, pokiaľ viem, nejaké konania, ktoré sa týkajú práve vypínania webov, hoci ja neviem, či ich máme my v senáte, čiže budem hovoriť všeobecne, aby na základe toho, čo tu teraz poviem, sú nečelá nejakým námietkam zaujatosti. Potenciálne. V zásade myslím, že to bolo aj v recenzii k tejto knihe sloboda prejavu sudcu, ktorá bola zverejnená v justičnej revue, ktorú recenzoval štátny tajomník Ministerstva spravodlivosti, kde teda citoval, a teraz, ak si správne pamätám Waltera, že nesúhlasím s tým, čo hovoríte, ale budem bojovať do poslednej kvapky krvi, aby ste mohli povedať to, čo hovoríte. Myslím si, že toto platí do momentu, dokedy tá osoba, ktorá realizuje slobodu prejavu, nenabáda na násilie a na nezákonné nezákonné správanie, t zn. že a vtedy nastupujú ale nástroje ako občianskoprávna ochrana a trestnoprávna ochrana.

Štátna regulácia by mala nastúpiť. Ani si neviem predstaviť, v akých hraničných situáciách, pretože v tom, v tom prípade vlastne štát reguluje diskusiu, štát reguluje prísuny informácií. Ved' nakoniec nemusíme chodiť do ďalekej histórie. To, čo sa tu dialo počas pandémie, to bola vlastne jednostranná informačná kampaň. Zhoda pravdepodobne mala svoje rätio. Na základe toho, na základe tej medicínskej politiky, ktorú razila Európska komisia na presadenie vlastne nejakého konceptu zdravia, čiže zjavne ten úmysel tam mohol byť dobrý a legitímny, ale vtedy tá diskusia chýbala a navyše bolo obdobie, kedy aj ja sama som váhala a som si načasovávala tie svoje príspevky, že som ich mala napísané, ale časovala som ich zverejnenie na obdobie, kedy bolo medzi jednou vlnou a druhou vlnou pandémie, pretože mi prišlo, že v období, keď tu proste naozaj bola vybičovaná atmosféra a veľa ľudí zomieralo, ešte dávať ako keby prilievat' olej do ohňa.

Nejakým stanoviskom, že nemáme tu pandemický zákon, jak majú v Čechách, že tá ochrana

je úplne, úplne v podstate nulová zo strany napr. správneho súdnictva, tak som si to regulovala napr. ja sama, pretože som nechcela prispieť k vybičovaniu a k nejakej nenávisti a k nejakému emocionálnemu proste skratu. Čiže odpoveď na tú otázku je taká, že ja často sa to aj kritizuje verejne, myslím, že to bolo bývalé vedenie Súdnej rady, že teda kto chodí dávať rozhovory so sudcov, členov Súdnej rady dezinformačným médiám a neviem akým médiám. Ja si myslím, že každý občan v zásade, pokiaľ je spôsobilý na právne úkony, si vie vyhodnotiť z prijatých informácií to podstatné zo svojho pohľadu. A, a je fajn, fajn vedieť vlastne aj ten protínázor. Čiže ja za tú reguláciu by som bola. Naozaj, to si neviem predstaviť, v akých, v akých hraničných situáciách.

Rečník 11

Lebo práve tá judikatúra SLP je taká, že tam ja vždy čítam s prekvapením, hej, že raz oni povedia, že niečo je pokryté slobodou prejavu, druhýkrát, že nie je pokryté, že v podstate často sú tie, ako som napr. si naschvál vybral aj zastavte islamizáciu štátu. Aj tam bohvie, či možno by sme sa zhodli viacerí, že tam protiprávne na úvod nie je nič, hej? Že teda a niekto by možno povedal, že je, že tie výroky sú väčšinou také, dajme tomu hraničné, aby som to tak nazval a že je ťažké posúdiť, kam tá judikatúra, slep nejakého smeruje, že oni chcú predvídateľnosť rozhodovania, ale sami nejako ju nezachovávajú. Čo si myslíte o tom nápade, čo tu bol pred pár rokmi na Slovensku, že trestný čin šírenia nepravdivej informácie, čo bol navrhnutý.

Rečník 3

To som kritizovala aj na právnych listoch, že to jednoducho, to som si nevedela predstaviť, to bolo vlastne legislatívny návrh, myslím, že ministerky Kolíkovej v tom čase a absolútne jednak vágna formulácia tej skutkovej podstaty, ľahko zneužiteľná, to bol 1 z tých prípadov, keď som realizovala tú slobodu prejavu, aby som to nejakým spôsobom kriticky, kriticky okomentovala a poukázala práve na tú ľahko zneužiteľnosť, podobne ako to bolo napr. v prípade aj tom trestného činu ohýbania práva, čo teda nesúvisí so slobodou prejavu, ale je to vlastne tá istá situácia.

Rečník 11

Dobre, ďakujem veľmi pekne.

Rečník 2

Ďakujem, ďakujem. Adrián Kucek.

Rečník 5

Za slovo. Ja si tiež dovoľm ti tykať.

Tej úvodnej prezentácii, tam som chcel chytiť, resp. ti položiť otázku v tej úvodnej prezentácii si teda konkretizovala prípad toho rumunského sudcu, ktorý mal vyjadriť kritiku alebo vyjadril kritiku tých bezpečnostných zložiek a toho justičného prostredia v krajine a zároveň si povedal, že si vyjadrila nesúhlas s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva. V tejto súvislosti. Mám, mám 2, mám 2 otázky, pardon, po prvé, ako by si riešila prípad alebo ako by si sa vysporiadal s tým, ak by medzi sudcami senátu panoval názorový konflikt v základnej právnej otázke. To je prvá otázka moja vo vzťahu k tomu, čo som teraz

povedal. A potom by som veľmi rád počul, kde sú teda podľa teba limity slobody prejavu.

Pokiaľ sa ide, pokiaľ rozprávame o rozhodovacej činnosti v rámci senátu. Základná, základná právna otázka v rozhodovacej činnosti u nás v senáte, ktorému ja predsedám, je v tomto slova zmysle absolútne daná sloboda prejavu pri realizovaní právnych úvah do maximálnej možnej miery s tým, že vždy sa pripúšťa, ak sa nedohodneme v základnej právnej otázke, bude pripojené odlišné stanovisko a vo finále, vo finále to môže byť na prospech danej veci. Ja kvitujem, že napr. tiež vo veciach Najvyššieho správneho súdu vlastne to je senát, myslím, že doktorky Babiakovej, tiež bola 1 taká otázka, ktorej, ktorú následne riešime aj my na Správnom súde v Bratislave, kde vlastne sa jednalo o otázku, poviem to len ako ilustráciu, že či správca dane má nárok na úroky z omeškania. Z toho daňového nedoplatku za obdobie, kedy bol rozhodnutím súdu priznaný odklad vykonateľnosti toho rozhodnutia.

S tým, že väčšinový názor bol nejaký, k tomu pripojila menšinový názor členka senátu pani doktorka Filová a bolo to naozaj veľmi prínosné, užitočné a obohacujúce čítanie a toto je tá koncepcia, ktorú vlastne, ktorú, s ktorou ja žijem a napr. aj na Krajskom súde v Bratislave. Hoci som tam bola, myslím, že nejak krátko pol roka, tiež som si dovoľila v jednej veci pripojiť odlišné stanovisko a to bolo vo veci, kde predchádzajúci Najvyšší súd, teda ako správne kolégium v tej istej veci pri totožnosti účastníkov konania vyslovil presne opačný právny názor, ako sme my mali, následne podľa rozhodnutia, ktoré bolo pre nás záväzné a ktoré už bolo, myslím, že rozhodnutie z Najvyššieho správneho súdu, ak si dobre pamätám. Čiže ja to beriem ako prostriedok diskusie, posúvania sa a vzájomného obohacovania sa, pokiaľ ide o toho.

Daný let proti Rumunsku. Mne sa tam nepáčilo, že on vlastne nejakým spôsobom nekomentoval fungovanie súdnictva s nejakými faktickými faktickými, že poviem príklad, nepáči sa mi táto navrhovaná reforma, pretože dôsledok bude taký, taký. On tam mal ako keby taký všeobjímajúci hodnotiaci úsudok vo vzťahu k tomu, čo sa stane, ako fungujú bezpečnostné zložky, ozbrojené zložky a niekde som tam tak podprahovo cítila ako keby také strašenie obyvateľstva s tým, že teda som sa dozvedela, že to teda bolo podržané, že naozaj to, že dostal na 2 mesiace po 5 % dole z platu, že teda bol to zásah do jeho slobody prejavu. A tu sa vrátim teda k tej druhej otázke, že kde sú tie hranice. Ja si myslím, že sudca má etickú povinnosť, si myslím, to vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, sudca má etickú povinnosť postaviť sa na obranu demokracie, fungovania právneho štátu, ale s konkrétnymi argumentami, samozrejme, konkrétne argumenty, musí uviesť motiváciu, samozrejme, prečo vystupuje, prečo komentuje to, čo komentuje, prečo si myslí, že je to relevantné, vždy musí dávať pozor na to, aby ho tie jeho slová nediskvalifikovali z prípadnej rozhodovacej činnosti, pretože základnou povinnosťou sudcu je súdiť a samozrejme musí brať do úvahy aj kontext doby a aj to, kde sa vyjadruje, pretože už som, myslím, že aj v tej knihe som to písala, že keď niečo odznieva v médiách alebo ako keby na námestiach alebo je tlačené zo všetkých strán a potom sudca napíše nejaký odborný článok v časopise, ktorý si predplácajú len odborníci, nielen nechcela som to takto povedať, že len odborníci, tak môže dôjsť k tomu, že vlastne to právne povedomie slovenskej verejnosti alebo inej verejnosti môže byť zdeformované a práve preto by mal, a to vyplývalo, koniec koncov aj tuto viem zužitkovať aj to zastupovanie Súdnej rady v projektovej skupine, médiá a justícia európskej

siete súdnych rád, kde bolo dané do popredia, komunikujte sudcovia zreteľne, stručne a nepoužívajte ťažký technický právnický jazyk, ktorý jednoducho odrádza následne od, od odrádza, nie odrádza, ale môže vlastne unaviť tou svojou, tou svojou ako keby ťažkopádnosťou a môže sa stať nedostupným pre bežných teda prijímateľov informácií, ale zároveň teda ten jazyk by mal byť patrične dôstojný.

Rečník 2

Ďakujem.

Rečník 5

Mal by som teda ešte ďalšiu otázku, aký prípad, ktorý rozhodoval Európsky súd pre ľudské práva tým obsahom a odôvodnením a tou argumentáciou právnou považuje za najkritickejši voči.

Rečník 2

Slovenskej republiky.

Rečník 5

Tvoje, tvoj ako iba tvoj pohľad, tvoj osobný, profesný.

Rečník 3

No mám, mám kôpku pred sebou, mám prípad Szalay proti. Slovenská republika, to bolo vlastne rómske maloleté dieťa, ktoré bolo začlenené na začiatku a nielen ono samé. Ako keby tam boli systematické zlyhania do osobitnej formy poskytovania vzdelávania bez toho, aby sa revidovalo o rokoch alebo po nejakom období, či stále je dôvod, aby nebolo zaradené do ako keby bežného vzdelávacieho procesu. Potom máme tú skupinu, potom máme tú skupinu prehliadok vlastne kavečanský a kulag, ak si dobre pamätám, kde jednoducho notár a advokát, kde jednoducho Európsky súd pre ľudské práva sa jednoznačne vyjadril, že domovú pre domovu na prehliadku uvedeného priestoru, ktorý teda podliehal tým invazívnym zákrokom, nepostačí, nepostačí vedomosť, súhlas prokurátora, ktorý nie je, nemá to postavenie nezávislého súdu.

Čiže tam sa mi to javilo celkom také ako keby kritické a potom samozrejme prehliadky, prehliadky väzňov 2. Novembra 2 5 som čítala na stránke, to je Ústavný súd, kde jednoducho bolo povedané, že rutinné systematické osobné prehliadky. V tom prípade to bol Väzeň, ktorý bol prehliadaný, v podstate musel postúpiť osobnú prehliadku tuším pred každou návštevou, ktorá bola bez priameho kontaktu, tak to bolo porušenie čl. 3 následne máme. Bol to, myslím, že prípad Tatič, ak sa nemýlim, proti Slovenskej republike, kde to bolo obdobné, ak myslím, že to bol aj prípad Adamčo proti Slovenskej republike, čo sa týka prehliadok, že jednoducho tam v tom prípade Adamčo išlo o to, že tam to malo byť odôvodnené, to ako iste viete, trestňaci, to malo byť odôvodnené tým, že teda akú má minulosť a teda z akých ťažkých zločinov, teda za aké ťažké zločiny vlastne nesie zodpovednosť tým, že vlastne si odpykáva trest odňatia slobody, ale Európsky súd pre ľudské práva v týchto prípadoch povedal, toto samo osebe nepostačuje, pokiaľ sa on v podstate slušne správa, nevykazuje tam nejaké známky konkrétneho nebezpečenstva a že tie prehliadky, myslím, že tam bolo napísané, že on ich absolvoval minimálne 40 a naozaj boli ako keby v nejakom dehonestujúcom

a ponížujúcim móde, v drepe a neviem čo všetko, čiže toto sa mi javilo, že tento okruh, čo sa týka ľudskoprávneho rozmeru pre, pre ľudí, ktorí sa nachádzajú vo väzení.

To bolo vcelku kritické, keď si to tak nahlas rozmýšľam.

Rečník 5

Ďakujem pekne za tvoje odpovede.

Rečník 1

Ďakujem. Marián Fečík.

Rečník 5

Ja by som nadviazal na to vaše úvodné predstavenie, kde ste zvýraznili, čomu ste sa venovali. Mne úplne nebolo zrejmé, v akom formáte, tak by som sa ešte raz dovolil k tomu vrátiť, keby ste uviedli nejaké rozhodnutia, kde ste ako sudkyňa, spravodajkyne alebo predsedníčka senátu správneho súdu v Bratislave sa venovali vyslovene ochrane ľudských práv.

Rečník 3

Ja som vo vzťahu k tej samosudcovej agende, tam sme aplikovali, ako som uviedla, to prepustenie nariadenia, teda nariadenie prepustenia, nariadenie prepustenia zo zaistenia a vo vzťahu k tej ľudskoprávnej rovine, tej ľudskej dôstojnosti, to je ten prípad, čo je vlastne ešte pred kasačným súdom.

Rečník 5

To je to správne trestanie.

Rečník 3

To je to správne trestanie.

Rečník 5

To bola, tam bola žaloba zamietnutá, ak som to pochopil.

Rečník 3

Áno, tam sme žalobu zamietli.

Rečník 5

A skôr išlo o to prípad, kedy ste tomu ľudskému právu poskytli ochranu, niekedy ste zamietli, či okrem toho prepustenia zo zaistenia, ale to bolo asi ešte na Krajskom súde v Bratislave, nie?

Rečník 3

To bolo Krajský súd v Bratislave, áno, to bolo ešte rok 2011 a tuto my sme poskytli ochranu ľudskej dôstojnosti z nášho pohľadu v tej senátnej agende tej osobe, ktorej sa to týkalo, hoci teda áno, z druhého pohľadu sme vlastne si osvojili to, že ten trest, ktorý bol uložený za to šírenie, za spôsob šírenia informácií bol náležitý, pretože sme uviedli, že spravodajská hodnota toho príspevku by bola zachovaná a informačná hodnota aj bez zverejnenia.

Rečník 5

Ja vyhoviem, ale tá žaloba bola zamietnutá, ide mi skôr o prípad, kedy tej žalobe bol z pozície správneho súdu vyhovie, lebo logicky ten dotknutý subjekt, ktorý bol na osobnostných právach poškodený, ten, ak nebol účastníkom toho administratívneho konania, nebol ani účastníkom toho správneho súdneho. Ale či si viete spomenúť, teraz.

Rečník 3

Nespomeniem si, pardon.

Rečník 5

Dobre, to je dôležité potom.

Kde má podľa vás Slovenská republika najväčší hendikep? Dodržiavanie ľudských práv?

Rečník 3

To bol aj dôvod, prečo som si dovoľila osloviť verejného ochrancu práv, aby som sa pripravila na toto vypočutie. Z toho vnútroštátneho tzv. inside pohľadu, aby som teda v rámci toho, keď sa sem posadím, vedela, čo mi z vnútroštátneho pohľadu a aké nástroje vieme použiť tuto u nás ešte v štádiu, keď, aby vlastne tá ľudskoprávna ochrana z hľadiska SLP ani nemusela nastúpiť, aby sme si vlastne tie veci vedeli nejakým spôsobom identifikovať a problémy na vnútroštátnej úrovni. Z jeho pohľadu a z toho, čo komunikoval. V podstate je to tá otázka vlastne rómskej segregácie vo vybraných regiónoch a samozrejme ľudskoprávna ochrana ľudí, ktorí sú odsúdení. A ešte, čo sme sa rozprávali z toho pohľadu jeho aktivít, ktoré on realizuje na vnútroštátnej úrovni, tak to iste vieme, to je vlastne lieková politika, dostupnosť liekov.

Teraz vlastne aj sa pridal k opozičným poslancom Úrad na ochranu oznamovateľov, že bol zrušený, že teda to nie je správne, ale to sme nie celkom k tej otázke, čo ste sa pýtali. Čiže ja z tohto môjho vnútroštátneho pohľadu ťažím z toho stretnutia, ktorý som teda absolvovala s pánom verejného ochrancom o verejnom ochrancom práv, za čo som vďačná, že si našiel čas.

Rečník 5

Ak som to teda správne pochopil. 1 z tých, 1 z tých okruhov sa týka dodržiavanie ľudských práv v miestach, kde obmedzená osobná sloboda vo vzťahu k výkonu trestu odňatia slobody a výkonu väzby zrejme viete, že je tu určitá judikatúrna činnosť, ktorý da je z hľadiska správneho súdnictva delegé a lata, platí ten stav, že právne súdy preskúmajajú len rozhodnutia o priestupkoch, stretli ste sa vo svojej rozhodovacej činnosti s preskúmaním iných rozhodnutí v týchto miestach, ktoré sa týkali alebo mohli sa dotýkať osobnej slobody vo vzťahu k rozhodovaniu o odmenách a zvažovali ste eventuálne, obráti sa na Ústavný súd alebo vôbec? Lebo tých vecí neni veľa, s takouto otázkou ste sa nestretli.

Rečník 3

My sme mali a to sme jednoducho pod správny súdny prieskum nepodradili, my sme mali disciplinárne tresty alebo disciplinárne pokarhania, neviem, ako je to v zmysle tých predpisov alebo nijaké vlastne invazívne zásahy vo vzťahu k osobám, ktorí sú uväznení, ktoré sú

uväznené, kde v podstate nastupuje skôr nástroj Generálny prokurátor.

Rečník 5

Takže ste vlastne odmietali tie žaloby už odkazom vlastne na tú aktuálnu právnu úpravu. Áno a odkazovali na osemnástový dozor prokurátor.

Rečník 3

Áno.

Rečník 5

Dobre, ďakujem a ešte ma zaujala vo vašej publikačnej činnosti 1 veta. I sa vyslovene jeho filozofický názor, takže keby ste sa mi k tomu vyjadrili, Najvyšší správny súd a správny súd v Bratislave sa dostali do určitého justičného dialógu. Asi viete, fakt sme obidvaja toho boli účastní. Ohľadom lehoty na podanie žaloby, ktorý sa týkal rozhodnutia o zákaze vstupu a samozrejme každý má právo na svoj názor. Ja to plne rešpektujem, ale zároveň vás z toho filozofického pohľadu, vaše konštatovanie, kedy ste vyjadrili obavu, že by v dôsledku rozhodovania Najvyššieho správneho súdu mohlo dôjsť, a teraz citujem, k zmene migračnej alebo cudzineckej politiky štátu. Ako to vnímate? Sudcovia vykonávajú politiku štátu alebo ju kontrolujú. Ide mi čisto o tento filozofický pohľad.

Pokiaľ si správne pamätám, tento môj názor bol opretý o to, že vlastne uvedená téma vychádza zdrojov v európskom práve, to bola návratová smernica, ktorú som rozoberala.

Rečník 5

Či nejde mi o otázku, aká tam je lehota. Okej, áno. Ide mi čisto o filozofický pohľad, či sudca vykonáva politiku štátu, kontroluje politiku štátu, je viazaný politikou štátu, o toto tam ide, pretože ste tam vyjadrili, ešte raz, budem sa, ten záver, či rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu teda vyjadruje túto obavu. Nedôjde k zmene migračnej alebo cudzineckej politiky štátu.

Rečník 3

Áno.

Rečník 5

Čisto filozoficky vnímate to tak, že to správne súdnictvo, ktorý je v rámci toho režimu brzd a protiváh určitým kontrolným mechanizmom, má vykonávať tú politiku štátu alebo ju kontrolovať, lebo to je naozaj filozofický pohľad.

Rečník 3

Správny súd má vykonať prieskum zákonnosti, má povedať, či bol porušený zákon alebo nebol porušený zákon a v danom prípade túto rozhodovaciu činnosť, ktorá vlastne nastala a ktorú som komentovala vo vzťahu k tomu, že či 2 výroky toho istého rozhodnutia môžu byť napadnuteľné. V rôznych lehotách. Som vykladala ako nabúranie migračnej cudzineckej politiky štátu v tom slova zmysle, že osoba, ktorá bude administratívne vyhostená, ešte to neznamená automaticky, že musí mať vlastne v tej istej lehote napadnutý aj zákaz vstupu, že by v podstate to znamenalo, že migračná a cudzinecká politika štátu, ktorá je zameraná, ktorá je v súlade s legislatívou Európskej únie, že osoba, ktorá nemá oprávnenie vlastne zdržiavať

sa na území členských štátov Európskej únie, má rôzne možnosti, ako toto oprávnenie získať alebo ako, ako zlegalizovať svoj pobyt na území členských štátov Európskej únie. V tomto prípade sa jednalo konkrétne o prípady administratívneho vyhostenia osôb, ktoré nejakým spôsobom, či už spáchali trestný čin alebo bolo pri nich stanovené, že sa jedná o osobu ako keby nebezpečnú pre vnútornú bezpečnosť Slovenskej republiky.

V tom slova zmysle som to vykladala, že či naozaj v takomto prípade ide slovenský sudca nabúravať koncepciu, ktorá vyplýva a má svoje korene v európskych, v európskych prameňoch. Neviem, či som odpovedala, či nie.

Rečník 5

Že sme sa toho dotkli, ale potom to teda premostím aj na tú vašu predstavu pôsobenia na Európskom súde pre ľudské práva zo strany Petra Šramka, ale aj o profesora Lalíka, tu zaznela obava vzhľadom na určité rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré nejakým spôsobom ukracujú z tej suverenity tých národných štátov. A moja otázka znie, áno, aj vy ste sa k tomu prihlásili, aj ja rešpektujem aj tento pohľad, ale nie je skôr namieste očakávať od toho sudcu primárne tú ochranu ľudských práv a toto má byť až tým sekundárnym prístupom. Je to opäť len právne filozofický pohľad. Neexistuje na to zlá odpoveď. Ide mi skôr o to nastavenie, že ako sa teda vidíte ako ten vstupca, ktorý bráni tú suverenitu alebo je ten, ktorý má primárne poskytovať tú ochranu ľudským právam a toto je až sekundárna vec.

Rečník 3

Pokiaľ je v otázke verejná bezpečnosť a Slovenskej republiky verejný poriadok, verejné zdravie, tak treba v tomto kontexte vlastne vykladať aj rozsah poskytnutia ochrany ľudských práv. Samozrejme.

Rečník 2

Ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem. Jaroslav Kováčik.

Rečník 12

Dobrý deň. Tiež týka pani kandidátke. Sa poznáme.

Rečník 2

A.

Rečník 12

Všetci vedia, že si tykáme. Mňa veľmi zaujalo, že vlastne pracovala aj problematikou únosu. Mal volených detí, to som nevedel predtým. Veľká škoda, že už nebol nejaký čas na to, aby si povedala niečo bližšie. V podstate. Judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a využívaniu umelej inteligencie začala.

Rečník 3

Áno.

Rečník 12

Pretože to využívanie umelej inteligencie nepochybne vplýva na Inštitút základných ľudských práv a slobôd.

Rečník 12

Ale chcem sa opýtať aj na margo tej otázky, pretože nebola celkom zodpovedaná od profesora Valíka, čo si myslíš o tej deklarácii švajčiarskej vlády a Švajčiarsko, parlament nejak nezaznelo? Tu tá odpoveď, hej, k tomu rozhodnutiu vo veci. Prine klíma, seniori v podstate veľmi rozhodujúca judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti ochrany životného prostredia, viem, že si odpovedala aspoň, že je to veľmi citlivá otázka, hej? Také citlivé zachádzanie do tej suverenity, niečo v tom zmysle si povedala, ale ďalej sme sa nedostali. Vieme, že tá ochrana životného prostredia aj mimoriadne dôležitá. Dokonca podľa článkov 4 4 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Všetci chceme mať práve životné prostredie, ten čl. 8 dohovoru v podstate hovorí aj o ochrane zo strany štátnych orgánov. To je mimoriadne dôležité.

Pred vážnymi nepriaznivými účinkami samozrejme klímy. Dokonca. Valné zhromaždenie OSN už uznalo právo na čisté životné prostredie za ľudské práva. Hej? To je veľmi také prelomové, ale chcem sa opýtať, že či nám vieš povedať, podľa teba sleduješ nejaké posledné rozhodnutia? Lebo 1 z posledných rozhodnutí, ktoré si pozerala v oblasti ochrany ľudských práv, základných slobôd, sa týka judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.

Rečník 2

Hej?

Rečník 12

A podľa teba v súvislosti s tým, aké nároky na rozhodnutie všeobecných súdov má táto judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, pretože iba doplním, oni sa napr. veľmi často zaoberajú, čo je veľmi zaujímavé, emisiami oxid uhličitý.

Ktoré v podstate uznávajú, že co 2 spôsobujú ľudské aktivity a podobné rozhodnutia. Majú veľmi zaujímavé, že či to svoje budeš dať nám, vieš k tomu niečo povedať.

Rečník 3

Sledujem v zásade, začala by som tým, že vo Francúzsku na ich vnútroštátnej úrovni vlastne francúzska najvyššia autorita. Štátna rada opakovane už asi v dvoch prípadoch, čo som zachytila za posledné obdobie, potvrdila pomerne dosť vysoké pokuty, ktoré boli dané za to, že úroveň životného prostredia konkrétnymi subjektami a úroveň, teda miera ochrany nebola dodržaná, čo sa týka týchto Švajčiarov, mne tá odpoveď, ktorá prišla zo strany švajčiarskej vlády, prišla ako legitímna odpoveď. Pardon, nie je vláda, ale švajčiarsky parlament. Tuším, že dokonca to bolo na to legitímna odpoveď na to rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, je pravda, že skôr som sa v tej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva zamerala na vývoj judikatúry, ani nie tak na právo životného prostredia, ale právo na slobodné voľby.

A to je konkrétne prípad Bradšo proti UK, ktorý bol v októbri 2 5 posunutý na veľkú komoru, kde vlastne v roku 2 0 19 britský neúspešný uchádzači sa o poslaneckú pozíciu vlastne

obvinili, Spojené kráľovstvo obvinili, sa sťažujú na Spojené kráľovstvo, že nedostatočne vykonalo šetrenie, či ruské hybridné hrozby alebo ruský hackerský útok neovplyvnil správanie sa voličov s tým, že v prvom kole v podstate boli neúspešní a následne to bolo dané, teraz hovorím októbri 2 5 na veľkú komoru, čiže skôr som sa zamerala na túto, na rozvoj tejto judikatúry, že do akej miery Európsky súd pre ľudské práva môže vlastne elaborovať túto svoju judikatúru k tomu správaniu sa voličov a výsledkom, výsledkom volieb, čiže k právu životného prostredia, k právu životného prostredia. Evidujem týchto švajčiarskych seniorov, pamätám si, že predtým tam boli ešte nejakí juniori, ale to neviem, či boli švajčiarski alebo nejakí iní, kde jednoducho Európsky súd pre ľudské práva nejakým spôsobom nekonštatoval, že došlo k porušeniu dohovoru, áno, tam povedal, že, že boli buď nekonkrétni, to boli Portugalci, tuším.

Rečník 12

Odmietli to.

Rečník 3

No odmietli, povedali, že to bolo všeobecné, že to bolo ako keby žaloba alebo sťažnosť vo nejakom verejnom záujme bez konkrétneho dotyku na subjektívnych právach. Čiže tam som vedela, že juniori nejakí neuspeli a títo seniori švajčiarsky teda uspeli. Je pravda, že myslím si, že už to samotné rozhodnutie bez ohľadu na to, že či teda švajčiarsky parlament odpovedal alebo neodpovedal, znamená, môže to byť nejaké výkladové vodítko pre tie vnútroštátne mechanizmy, ale vravím napr. vo Francúzsku sa poskytujú, naozaj, poskytujú sa, udeľujú a potvrdzujú vysoké, vysoké pokuty za nedodržiavanie tejto, nejakých tých štandardov a resp. tam tie mechanizmy sú nastavené ako keby konkrétnejšie.

Rečník 12

Tí seniori, iba by som doplnil, tí seniori, to je 2 4 00 žien s vekovým priemerom 7 4 rokov. Proti vláde, takže oni sa postavili v podstate tieto ženy proti vláde s tým, že nerobí nič s tými klimatickými zmenami. A už len jednu, samozrejme podotázku, ktorú som sa opýtal podľa teba, majú tieto naše vnútroštátne súdy aj v rámci Európskej únie, nielen na Slovensku, takú kľúčovú úlohu v konaniach. Klimatickými zmenami a s podobnými.

Rečník 2

Environmentálnymi otázkami.

Rečník 12

Zohrávajú a môžu zohrávať túto.

Rečník 12

No na základe.

Rečník 2

Judikatúry je to európske práva.

Rečník 3

Tam sa vychádza v podstate z toho nejakého predpokladu, že vlastne životné prostredie nemá

hranice, t. zn. že tam by mal byť nejaký ako spoločný jednotný, jednotný záujem, aby tá ochrana, ako Slovenská republika, si myslím napr. aj s plnením nejakých plánov odpadového hospodárstva, teraz nehovorím práve na čisté ovzdušie a nejakom napr. zhodnocovaní odpadu v porovnaní napr. so severskými štátmi sme naozaj veľmi ďaleko, ale je to otázka technológií a otázka určite peňazí a priorít.

Rečník 12

Neviem, podľa mňa nás zaväzuje ten článok.

Rečník 3

To áno.

Rečník 12

To strany štátnych orgán. Dobré, ďakujem pekne.

Rečník 1

Ďakujem. Faktická poznámka. Peter Čamko a potom do rozpravy Martin Bezák.

Rečník 11

Ja len ako som svoj pohľad tým Švajčiarom, že proste to je podľa mňa, ja sa prikláňam k tým názorom, ktoré zazneli aj v tom švajčiarskej odbornej literatúre, že toto bol krásny príklad toho sudcovského aktivizmu, prílišného sudcovského aktivizmu, presne kto tu bolo povedané. Seniori nespokojní s vládou, to je politická požiadavka prezlečená za právo, keď som nespokojný s vládou, mám voľby, že voliť a volím stranu, ktorá vlastne bude mať v programe to, čo chcem, ochrana životného prostredia, emisie a t. d. nemám takú stranu alebo tá strana nevyhrala voľby. Takto dám na súd a snažím sa cez ten súd presadiť tie svoje požiadavky a tvrdím o tom, že sú to právo. No to preto, ja som tiež sa na to nejakým spôsobom pýtal, a preto ja som aj pochopil tú deklaráciu alebo ten nesúhlas ostrý tých Švajčiarov, že v podstate, ak to takto pôjde ďalej, tak každý, kto bude nespokojný s vládou politikou, povie o tej svojej požiadavke, že právo dáto na súdnych, či už vnútroštátny alebo medzinárodný a cez ten súd to presadí, aby súd povedal, že vláda rob toto a toto. Takže ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem. Martin Bezák.

Rečník 6

Slovo. Pani predsedníčka. Ja si tiež teda dovoľm zachovať tykanie, ja začnem trochu s takou filozofickejšieho kontextu a z pohľadu teda základných ľudských práv a slobôd, ktoré slop teda deklaruje tiež, že chráni, ja už som to, myslím aj v minulosti iným kandidátom pri iných teda nejakých teda funkciách alebo kandidatúre do nejakých funkcií. Kládol. Čo si myslíš o tom, že tie ľudské práva za svoje podstaty a filozoficko právne sú deklarované ako proste nepremlčateľné, neprekľudovateľné, ubikvitne proste a sú dané prirodzene mimo nejakého pozitívneho právneho poriadku.

Rečník 2

A.

Rečník 6

Máme vlastne stanovenú štvormesačnú lehotu na ich uplatnenie.

Rečník 2

Ľudské práva.

Z tohto pohľadu v niektorých tých rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva, hoci to konanie tam trvá podľa mňa dlhšie ako na súdnom dvore, súdnom dvore je priemerná dĺžka konania 2 roky. Tuto si myslím, že je to asi viacej, neviem, že či nie. Existujú nejaké priemerné hodnoty z hľadiska tej nejakej právnej istoty, usporiadania vzťahov a z hľadiska toho, že má sa aktivovať mechanizmus konania pred Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý zahŕňa samozrejme možnosť aj nejakého zmieru v rámci dôverného režimu. My, tá štvormesačná lehota v zásade, ona bola skrátená, pôvodne bola 6 mesiacov, myslím, že v roku 2002 alebo tak nejak bola skrátená na 4 mesiace. Neviem, presne mi príde dostatočná.

Rečník 6

Neskôr ale išlo o ten filozofio právny rozmer, lebo ja chápem aj rozmer nejakej právnej istoty, v zásade podľa mňa to je na mieste vo vzťahoch teda horizontálny medzi teda disponentmi nejakých základných ľudských práv a slobôd, čiže medzi fyzickými právnickými osobami. To zhrniem ale, že aký to má zmysel. Pri ESP vo vzťahu teda zmluvným stranám dohovoru k tým členským štátom, to nazvem, nazvime, že aký tam má mať napr. Slovenská republika právo na právnu istotu alebo úplne zjednodušene to poviem, že prečo to neprepudzovateľné a nepremlčateľné právo vlastne sa v tej šesťmesačnej lehote, to nazvem, neni to právne presný pojem, ale vlastne fakticky materiálne prekľúud je premlčiť, že už si ho vlastne nemôžem jednoducho uplatniť, že z tvojho pohľadu, že či to vieš nejakým spôsobom si odôvodniť po tej filozoficko právnej hromy? Lebo ja tam nevidím nejaký, a to, to je, akože, to nie je, nie je otázka nejaká, že na to musím nejaký vyhranený názor, ale ja sa to snažím aj sám v sebe vysporiadať. Chápem, že keď sa 2 osoby súdia na vnútroštátnom súde o vlastnícke právo k nehnuteľnosti, tak ktoré tiež ako nepremlčateľné, tak ako je tam nejaká lehota stanovená, aby tam došlo k právnej istote, že nie je možné alebo pri peňažných pohľadávkach, hej, že jednoducho nemôže si to uplatňovať hocikedy, lebo tá druhá strana, tá druhá fyzická právnická osoba má nárok na to, aby nejak užíval tie svoje nadobudnuté práva a keď som si to, keď som nebol bdely svojich práv a neuplatnil som sa v nejakej lehote, tak tam to má význam. Len ja sa pýtam, že keď napr. poruší Slovenská republika moje právo? Na, ja neviem, osobnú slobodu, život a t.ď. že prečo, prečo iba v štvormesačnej lehote, keď to moje právo je vlastne.

Rečník 2

Neprepuldovateľné.

Rečník 3

Neviem, či čiastočne tam narážal aj na to, na tie práva ochrany osobnosti, ktoré je v podstate všeobecne, ja si myslím, že neviem si predstaviť inú situáciu, že vlastne sú, keď si to otočím

opačne, že mali by byť vyčerpané všetky vnútroštátne prostriedky, nápravy a teraz by sa povedalo, teraz by sa nestanovila lehota na možnosť aktivovania, vlastne revidovania, teda aktivovania toho procesu, v rámci ktorého môže byť povedané, že bolo porušené konkrétne právo vyplývajúce z dohovoru, že by sa vlastne nestanovila nejaká bližšia lehota. Neviem si to predstaviť z hľadiska usporiadania vzťahov práve pre tú, preto konečné, konečnú právnu istotu. Asi z tohto pohľadu by som sa na to pozerala, že niekedy teda, niekedy je lepšie vedieť, že či je tá vec uzavretá alebo nie a pokiaľ je aktivovaný proste proces alebo konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva, vravím, stále je tam možnosť zmierčieho konania, stále je tam možnosť, ale práveže prebieha v dôvernom režime, čiže častokrát sa v podstate len dozvieme, že sťažnosť bola vyčiarknutá, lebo nejakým spôsobom došlo k usporiadaniu tých vzťahov aj inak ako, ako rozhodnutím, čiže mne sa to javí z tohto pohľadu, takto sa.

Rečník 6

Na to pozerám ako principiálne, ja s tým problém nemám a ja to, ja chápem, aj rozumiem tým dôvodom a ja to ani nejak nerozporujem, len potom otázka je, že či vlastne si nepriznať, lebo toto zasahuje ako samotnú koncepciu tých vlastne ako keby prirodzených práv alebo to vôbec akože uzná tú realizmu ako takého, že či si, ako hovoria Česi, nemôžeme do kapsy, že či si neni lepšie potom ako keby priznať, že naozaj, že ten koncept ako taký proste nevieme z tohto pohľadu odôvodniť a jednoducho stále tie práva sú iba nejak pozitívne priznané, hej? Napr. dohovorom alebo iným medzinárodným zmluva alebo na úrovni štátov ich vnútroštátnym právnym poriadkom, lebo v podstate na jednej strane hovoríme, že máš to neprekledovateľné, ale uplatniť sa to v štvormesačnej lehote, čiže keby to bolo skôr ako keby otázka na tú filoofickprávnú rovinu, druhá, druhá nejaká možnosa tých otázok, ja nadviažem na pani predsedníčku, ona sa pýtala, ak som tomu práve pochopil, tá diskusia zase vedie dlhšiu dobu, takže možnože mi to aj vypadlo, či ma opravte, ak som to nepochopil správne, to bola, to boli otázka smerujúce k tomu, že kde sú.

Rečník 1

Ja by som ťa opravila, ale ja nestíham, čo hovoríš správne? Trošku nejaké limity.

Rečník 6

Teraz iba nastolujem tú otázku, že nejaké limity vo vzťahu k vyjadrovaniu sa teda alebo k slobode prejavu vo vzťahu k súdnej moci, hej? Tam to bola tá otázka, že pani predsedníčka položila, je to veľmi zaujímavá téma a ja aj v nejakých verejnom priestore som tam odkazovala na 2. Rozhodnutie. Je to jednak, jednak teda rozhodnutie vo veci Lavrič proti Rumunsku a jednak je to rozhodnutie vo veci Lešník proti Slovensku, konkrétne, že či si oboznámená s týmito rozhodnutiami, ak áno, že aký je tvoj názor na ne?

Rečník 3

Nie som s nimi oboznámená, takže názor na ne nemám.

Rečník 6

Lebo to je, to sú veľmi zaujímavé rozhodnutie práve vo vzťahu k tomu, kde úplne striktne vlastne SLP vyjadril, vyjadrilo ako keby tú hranicu úplne exaktnú, kedy už vlastne tá sloboda prejavu je aj taká, že ani to boli konkrétne vždy veci ako keby prokurátorov. Hej, že je Lešník,

to bol prípad Sťažovateľa, ktorý písal o prokurátorovi, že je korupčný a t d'. a vlastne sa hájil slobodu prejavu, tomu bolo odmietnuté s tým, že SLp nespochybnil, že jednoducho tie výroky, ktoré, že niektoré z nich mohli byť hodnotiacimi úsudkami, ale vyslovene tam niektoré boli aj skutkovými tvrdeniami nepravdivými, ktoré zasahovali nielen prokurátora, ale tam v podstate z toho vyplývalo aj to, že ako systém ako taký, čiže vo vzťahu k súdnictvu, čiže keď to, ak to platí u prokurátorov, o to viac to musí platiť teda u súdnej moci, že v podstate tam je tá hranica a že to je aj veľmi podľa mňa podstatné, že tam stanovil ten súd aj ako keby ochranu, nielen ako implicitne, lebo však on sa zaoberala tými právami toho sťažovateľa, ale povedal, že aj tá súdna moc z hľadiska slobody prejavu je tuná chránená, hej, že nemôže hocikto naň útočiť a ak je to vyslovene nepravdivé skutkové tvrdenie, napr. o trestnej činnosti, tak to zasahuje nielen toho, toho predstaviteľa, ktorý musí požívať z tohto pohľadu ochranu, aby ten štát mal nejakú autoritu, ale, ale jednoducho musí teda aj, že musí požiadať ochranu nielen on, ale aj tá, aj tá inštitúcia ako celok.

Rečník 3

Preto som aj podala, pardon, žalobu na ochranu slobody prejavu sudcu proti bývalej ministerke Kolíkovej. Z tohto.

Rečník 1

Pohľadu obidvoch ale opravím, keďže som bola o to požiadaná Martinom, že moja otázka smerovala k diskutérovi v rámci profilu na sociálnej sieti. K tomu sa aj teda vyjadrovala, že nie primárne ako tam nie je problém primárne útoky, ale nenávisťné prejavy diskutérov a zodpovednosť autora primárneho vyjadrenia.

Rečník 6

Tak v podstate toto je taká akože extenzívna otázka k tomu a ale on to uzavriem, ten, tá Lavri, čo bola rumunská prokurátorka, kde vlastne to bol taký bizarný prípad, kde vlastne ten sťažovateľ tiež prejavoval slobodu prejavu alebo tá sloboda prejavu mala spočívať v tom, že tvrdil o tej prokurátorky, že jej tam nosia rozporcované prasatá ako úplatky, prokuratúra tam tiež nebola vlastne poskytnutá tomu sťažovateľovi obrana, tiež vlastne tam je to gro, o čom sme sa tu aj my bavili, to, že tam hovoril, že aj tá prokuratúra a vôbec štátny orgán ako inštitúcia musí používať dôveru, že nie sú akceptovateľné takéto nepravdivé nielen voči tej osobe, ale tej inštitúty. A keď prejdeme z tej, a to je úplne posledná vec, lebo naozaj už teda úplne nejaký čas mňa zaujalo to, bavíme sa tu o slobode prejavu, ale v ostatnej dobe my sme boli svedkami aj nejakého obdobia, kedy došlo teda aj k nadužívaniu väzby, z môjho pohľadu teda v trestnom konaní, čiže sloboda prejavu je fajn, to by sme mali chrániť.

Je to veľmi významná sloboda a hodnota, ale osobná sloboda je podľa mňa ešte významnejšia, lebo človek, ktorý je obmedzený nezákonne, neústavne, na osobnej slobode, asi ťažko si bude realizovať nejakú slobodu prejavu. Stadiaľ, ty si aj tam zaujímavý príklad uviedla a na to chcem aj nadviazať. To sa týkalo, tiež ma zaujalo z toho obdobia covidu, by som to nazval tak to obmedzovanie tých advokátov a klientov. Ono áno, však sme to zažili, ale či si teraz bolo aj veľmi zaujímavá diskusia zo strany českých kolegov a advokátov vo vzťahu k tomu, že aj my tu máme do dneska, aj po cove je to v podstate nejaké obmedzenie, obmedzenie vo vzťahu k realizácii práve práva na obhajobu, čo sa týka stretnutí

ako advokátov a klientov obmedzených na osobnej slove. Čisto zaregistrovala.

Rečník 3

To bolo aj nejaké rozhodnutie, teda Slovenská republika, kde sa vyjadrovala, kde vlastne napadol to a teraz myslím, že to bolo tiež pán Adamčo proti Slovenskej republike, tam bolo, že mu kontrolovali dokumenty, ale teraz obávam sa, možnože som to pomýlila, môže som to pomýlila, jednému teda kontrolovali dokumenty, nazerali mu do dokumentov pred alebo po schôdzkou po schôdzke s advokátom. Čítala som to. Niečo by to malo byť z obdobia z roku 2 0 2 5. Bola to Slovenská republika, vyjadrovali sa tam k tomu nejakým spôsobom, ale, ale už si nepamätám meno z toho sťažovateľa.

Rečník 6

Čiže neskôr išlo o to, lebo však nemáme všetci prehľad o celej rozhodovacej praxe, ale skôr ma zaujala iná otázka a to je. Českí kolegovia sťažovali, že ako je možné, že vy na Slovensku nemôžete to klienta navštíviť v podstate každý deň, hej, že máte tam štátne sviatky, víkendy a neviem čo. Podľa ústavných poriadkov je to rôzne obmedzené. Boli to úplne šokovaní, že v podstate, že v podstate sme sa to, že my sme niekde o storočí neskôr. Z môjho pohľadu, keď sa bavíme o dohovore a o ESL, je sa to, keby niekto namietal napr. zo Slovenska, hej, že potreboval som akútne pre účinnú svoju obhajobu uplatniť nejaké svoje práva v trestnom konaní, ale nemohol som tak urobiť, lebo bola nedeľa, advokátku mne nemohol, lebo aj to dojem, že či by bol úspešný s takouto sťažnosť, sťažnosť alebo či si tiež predstaviť, že či by to poprel a či takéto niečo by malo aj základ dohovoru.

Rečník 3

Ja si myslím, že by toto úspešné mohlo byť, veď koniec koncov máme rozhodnutie, kde vlastne osoba, ktorá bola odsúdená, dala v posledný deň lehoty na poštovú prepravu nejaký opravný prostriedok a oni to vlastne odoslali z tej väznice až nasledujúci deň a bola úspešná, to bolo proti Slovenskej republike, kde vlastne bola úspešná v tom slova zmysle, že tým momentom, že to ona odovzdala na poštovú prepravu tým orgánom, ktoré to mali zabezpečiť a už ďalej nemohla ovplyvniť, kedy to odíde. Tam vlastne Európsky súd pre ľudské práva sa vyjadril proste k tomu rozsahu ochrany, ochrany práv a k povinnostiam, ktoré má štát vlastne zabezpečiť a ja to právo na obhajobu vnímam najširšom slova zmysle, aké existuje. Raz sa môže stať každému z nás, že jediný, kto bude pri ňom stáť, bude jeho advokát. A práve v takýchto situáciách, ktoré môžu byť hraničné, kde naozaj môže dôjsť k tomu, že je potrebné sa poradiť o nejakom procesnom postupe a kto čo vyžaduje nielen jednu poradu, ale samozrejme nejakým spôsobom preskúmať situáciu, pozrieť sa z jednej, z druhej strany, zabezpečiť dôkazy, podať to a t d. ja v tomto slova zmysle si myslím, že to právo na spravodlivý súdny proces, ktoré v sebe aj to právo na obhajobu je jeho prirodzenou súčasťou, ja ho vykladám v čo najširšom slova zmysle, pokiaľ sa jedná o osoby, ktoré vykonávajú trest odňatia slobody.

Rečník 6

Čiže v podstate.

Rečník 3

Myslím si, že nielen teda, nielen teda, samozrejme, aby to nebolo chápané, že nielen teda, ale najmä vzhľadom na tie obmedzenia, pretože právo na realizáciu jednotlivých úkonov na svoju obhajobu závisí, závisí potom od čoho, nie od disponibility a advokáta, ale od autoritatívneho rozhodnutia niekoho, kto môže klásť jednoducho nejakým spôsobom prekážky práve tej účinnej obrane. Čiže ja by som sa na to pozerala takto.

Rečník 6

Akože ono to je zaujímavé, lebo áno, že určite to nemôže byť ako takáto aj hovoriac, lebo že vždy, ak je, že to treba vypadávať vlastne zužujúce, t zn. ak je nejaké obmedzenie, tak treba naozaj zdôvodniť a povedať, že prečo teda to je a otázka je, že do akej miery dá sa tam s tým vysporiadať, že ty by si akože toho názoru, že to akože na obhajobu kedykoľvek, hej, že v podstate aj keby sa stanovilo, že nedeľu nie, ale ostatné dni áno, takže by to bolo napadnuteľné, hej.

Rečník 3

Že ja si myslím, pokiaľ by to bolo naozaj odôvodnené objektívnymi skutočnosťami v tom slova zmysle, že bolo potrebné sa pripraviť, stretnúť vo vzťahu ku nejakému konkrétnemu úkonu, tak to je absolútne ako z môjho pohľadu legitímny cieľ, ktorý by mal požívať ochranu v demokratickej spoločnosti.

Rečník 6

Okej, ďakujem pekne.

Rečník 1

Ďakujem. Magdaléna Hroncová.

Rečník 3

Ďakujem za slovo, tak na záver tiež.

Rečník 8

Budem utykať. Ja sa opýtam, aká je úloha národného sudcu SLP a kedy by sa mala konať konania vilu?

Mal by sa vylúčiť, vylúčiť.

V zmysle, v zmysle pravidiel konania pred Európskym súdom pre ľudské práva, aj tak, jak je nastavený vlastne dohovor a rokovací poriadok, tak pokiaľ je sťažnosť podaná napr. proti Slovenskej republike, tak slovenský sudca je súčasťou, pokiaľ to samozrejme nerozhoduje samosudca alebo je, dostane sa to konanie ďalej, či už do trojčlenného výboru alebo 5 7 člennej komory, tak slovenský sudca je do tohto zapojený. Viem si predstaviť, že pokiaľ by som sa dostala do situácie, že sa namieta porušenie ľudského práva v dôsledku mojej rozhodovacej činnosti na vnútroštátnej úrovni, to by som, si myslím, že neustála ani možnože sama pred sebou, áno, že by som vedela od toho odstúpiť vo vzťahu, že by som si prečítala tú sťažnosť a pozrela sa na to inými očami, lebo teraz napr. my, keď rozhodneme, ja si kasačné sťažnosti nečítam a počkám si, kým kasačný súd rozhodne a povie teda, či sme rozhodli

správne alebo nie. Čiže toto je taký prípad, že si myslím, že by to bolo celkom dôvodné, aby pokiaľ sa bude namietat, že bola by som súčasťou reťazca, ktorý namieta Sťažovateľ, že porušil jeho ľudskoprávnu rovinu. Tak to by sa asi nedalo nejakým spôsobom ustáť, tam by to bolo potrebné riešiť.

Rečník 1

Ďakujem. Do rozpravy už nikto nie je prihlásený. Ja ďakujem za účasť, za odpovedanie na naše otázky a rozvinutie našich teórií ďakujem. Zatiaľ. Navrhujem 5 minútovú technicko hygienickú prestávku a naozaj vykonajte, čo vykonať musíte a máte. A obratom naspäť, lebo máme ešte ďalšiu kandidátku, aby sme jednak korektne vystupovali voči nej a nebol tam dlhý prestoj. Ďakujem.